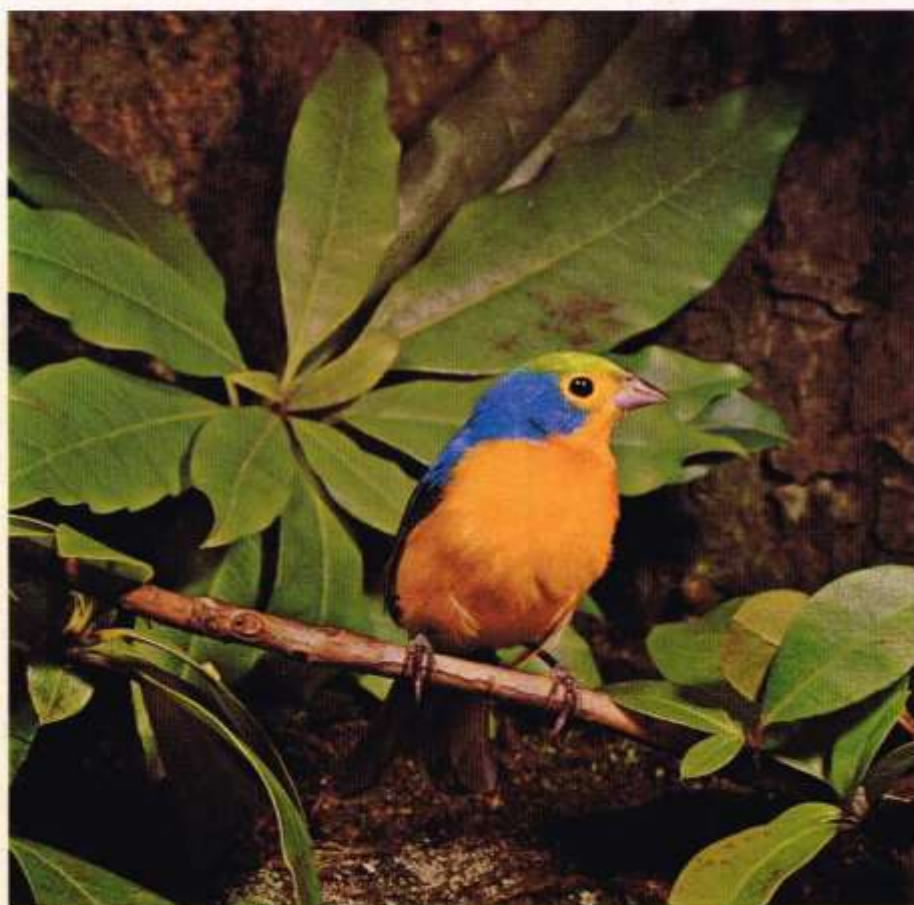

ONZE VOGELS

30e JAARGANG No. 12 DECEMBER 1969

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.
Een goedkoop en
afdoend middel dat
eenvoudig toegepast kan
worden:
enige druppels aan het
drinkwater toevoegen
is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

WILT U VOLOP GEZONDE JONGEN KWEKEN

breng dan reeds in najaar en winter Uw
kweekvogels in topconditie met

KRACHTVOER „K.K.”

Met ontsloten zetmeel en volledig ge-
vitamineerd.

LICHTER VERTEERBAAR
HOGERE VOEDINGSWAARDE
LANGER RUL EN HOUDBAAR

Nu ook verkrijgbaar in samenstelling

MET ZUIVER PLANTAARDIGE CAROTEEN

voor alle roodfactorige vogels.

Verkrijgbaar bij Uw speciaalzaak.
Vraagt gratis monster en folder bij

FA. JAN D. KAPPELLE & ZN.
DEVENTER - TEL. 05700 - 1 39 27
Postbus 2

HET ORIGINELE

natuurlijke pigmento
liquido voor rode kanaries

IS

Necareco

Het is het niet te overtreffen Italiaanse
product, gebruikt door kwekers in de gehe-
le wereld, dat honderden imitaties op de
markt heeft.

Vraagt Uw leverancier om het product in
de originele verpakking van 30 of 170 cc.

HET IS EEN PRODUCT GEGARANDEERD
DOOR HET MERK SMOA - SOINE (ITALIË)

Amerik. elektrisch
kwartelbroed-
mach. voor ca.
18 eitjes,
met handleiding
franko

f. 27.-

inkl. B.T.W.

VAN WAARDHUIZEN

Leiderdorp, Valk Boumanweg 204, Tel. 01710-30837

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op min-
stens 48 blz. en bevat steeds artikelen over
kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels
en is regelmatig geïllustreerd met prachtige
kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met sep-
tember) f 11.- per jaargang, te storten op
postgiro 115834 t.n.v. de Vogelwereld, Caron-
street 70, Hoboken.

VOGELTENTONSTELLING VEENENDAAL
Tweede Kerstdag 26 december en zaterdag 27 december
GROTE VERKOOPKLASSE
GEBOUW „ELTHETO“ (bij de markt)

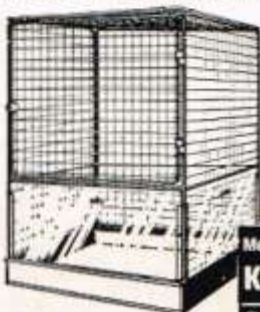
404

INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

NIEUW! **PARADISO - KOMEKO**
ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met oneindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMEKO VOLIERE geen kool, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Huls Kamp v.v.
KOMEKO-DIVISION
POSTBUS 52 14 ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijzlijst van de **PARADISO-KOMEKO ZELFBOUW VOLIERES**

Naam: _____
Adres: _____
Plaats: _____

Het adres voor kweekvogels...

Spitsstaartamadines, Binsen, Gordelgrasvinken, Bichenow, enz. enz. Goulds, Zilverkwartels, Zilverduifjes, Dwergkwartels, Australische Parkieten, Baraband, Prachtrosalia, Stanley, Roodrug, Gele Roodrug, Bourks, Turquoise, Pennant, Blaskop, enz. Verder alle soorten Zebra's, Kwartels, Kakatoes, div. Papegaaien. Tante grijze papegaaien met kool.

Tevens deze soorten gevraagd of ruil. Wij vragen speciaal Australische prachtvinken.

A. P. v. GILS

Oranjeplein 21, GOIRLE bij Tilburg

Tel. (04247) 15 79

's Woensdags gesloten

GRAMMOFOONPLATEN:

Voorzangers voor uw kweekvogels!

Het lied v. d. waterslager. 11 zangtoeren v.e. wereldkampioen f 7,15; afgehaald f 6,15

Het lied v. d. harzerkanarie. 8 zangtoeren van de harzerkanarie f 7,15; afgehaald f 6,15

Stort het bedrag op giro 1067198 t.n.v. Van Lieshout Zonen, Sint-Oedenrode. Het bestelde wordt u dan prompt toegezonden.

VOGELZADEN

	per 10 kg		per 10 kg
Witzaad zuiver Marokkaans	f 13,70	Gemengd Tropischzaad	9,70
50 kg f 66,—		50 kg f 44,80	
Raafzaad nootzoet	8,30	Gemengd Voliëenzaad	10,50
50 kg f 38,20		50 kg f 48,20	
Negerzaad	12,10	Gemengd Parkietenzaad	7,70
Blauwmaanzaad	28,60	50 kg f 35,50	
Slaazaad wit	29,75	Gemengd Wildzaad	13,10
Hennepzaad	18,35	50 kg f 62,—	
Milletzaad geel	5,55	Gemengd Valkparkietenzaad	f 10,65
Milletzaad bont	7,70	50 kg f 49,75	
Milletzaad Japans	10,40	Mooie witte Zonnepitten	10,20
Milletzaad wit	8,30	50 kg f 48,—	
Milletzaad rood	8,15	Kleine witte Zonnepitten (gezond)	7,90
Milletzaad manna	9,20	50 kg f 36,50	
Senegal Gierst	9,70	Orig. fijn oestergrit (zuiver)	2,10
Lijnzaad	9,06	50 kg f 8,25	
Gepelde Haver	7,30	Onkruidzaden van graszaden	4,80
Gebroken gepelde Haver	7,50	(zuiver inlands onkruid) 50 kg f 21,30	
Gemengd Kanariezaad	11,—	Trosgierst (echte Italiaanse)	22,50
(met Marokkaans witzaad)		per doos van 25 kg f 45,50	
50 kg f 51,50		Weegbree zuiver	15,10

Prijzen zijn vrijblijvend AF PAND VOORSCHOTEN of FRANCO STATION LEIDEN. REMBOURS, VERPAKKING VRIJ, FIRMA WED. C. A. VERHOOG, ZAADHANDEL, LEIDSEWEG 14, VOORSCHOTEN, TEL. 01717-24.30.

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuiperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) 36137

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingendijk 331a, Schiedam, Telefoon (010) 261990.

Penningmeester: J. van Splinter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adams, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05760)-18631.

2e Secretaris: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, Telef. (04709)-1264.

2e Penningmeester: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel.

Leden: C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom.

W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Enschede, Telefoon (05420)-18137.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730)-2107, na 18 uur.

J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, Telefoon (08860)-2978.

Chr. Weiraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, Telefoon (030)-761208.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom.
Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) 5007.

Geopend: 8.00-17.30 uur.
Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling. Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 12,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling
Binnenland f 10,— per jaar
Buitenland f 11,— per jaar
Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.
Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie.
Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.
De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.
Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ONZE VOGELS

Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers
30e jaargang, no. 12, december 1969
oplage 45.000 ex.

Redactie:

C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom, tel.: (01640) - 6314
P. Rijnders, Kometenlaan 81, Bithoven, tel.: (030) - 782761
Chr. Walraven, Abt Ludolfweg 136, De Bilt, tel.: (030) - 761208

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 15 december 1969

INHOUDSOPGAVE

pag.

De pennant rosella	533
Kent U de hoatzin?	535
De parelastrilde	536
Hoe zingen en ademen onze vogels?	538
Grasparkieten	545
Amerikaanse grasvinken	547
Geelbuik troepiaal	548
Rotshanen	549
De staartmees	551
De roulroul	552
Onkruidzaden	553
Gasten in mijn tuintje	554
Serinu Mozambicus	556
De kleurkanarie	558
Lezers schrijven	560
Mijn kweek met. . .	562
De regenboogvink	563
Zebravinken	565

Voorpagina: Regenboogvink
zie artikel op pagina 563
Foto: A. van den Nieuwenhuizen

Ontwerp en druk: Steens NV, boekdruk/offset, postbus 59 — Schiedam — Tel. (010) 260640*.

Foto: Horst Müller

DE PENNANT ROSELLA

door W. J. H. Verstraeten.

Ongeveer honderd jaar geleden werden de eerste pennant rosella's in Europa ingevoerd. Enkele jaren later werden reeds jonge pennanten in Engeland en Frankrijk gekweekt. Het zijn bijzonder mooie vogels die bovendien sterk zijn en de felste koude zonder enig nadeel kunnen doorstaan.

De pennant komt in bijna geheel Australië voor en zijn daar voor enkele tientjes te koop. Bij ons kosten ze heel wat meer, alhoewel ook hier de prijs omlaag gaat. Overigens zijn ze bij de lief-

hebbers wel zo in trek dat men ze beslist niet voor een appel en een ei kan kopen.

De hoofdkleur is prachtig rood, wangen blauw, rugveren zwart en rood omzoomd, de vleugels en staart zijn blauw.

Als men deze vogels in een volière ziet vliegen, heeft men slechts één wens, namelijk om er zelf ook te hebben. Tenminste zo verging het mij een tiental jaren geleden ook. Het was een van mijn eerste vogels die ik heb aangeschaft. Broedsultaten zijn vrij goed, maar ze brengen lang niet

zoveel jongen groot als de pracht-rosella of de blaskop. De laatste twee zijn van de rosella's dan ook wel de beste kwekers.

Overigens is een legsel van wel veertien eieren geen uitzondering. We moeten er wel goed op letten dat er geen eieren stuk worden gemaakt, want daar hebben zij nogal een handje van. Zelf neem ik daarom de eieren uit het nest en leg er onbevuchte of kunsteieren voor in de plaats. Ik wacht dan niet zo lang tot de pop goed vast zit te broeden en leg dan de eieren terug. Reeds het eerste jaar leggen de pennanten eieren. Vroeger kwam dit maar zelden voor, doch met de hedendaagse voeding is dat niets bijzonders meer. Wel wil ik u aanraden er bij de aanschaf van deze vogels op te letten of zij tam, althans niet schuw zijn. Bange vogels laten gemakkelijk hun eieren of jongen in de steek, terwijl de niet schuwe, nestkontrolle gewillig toe laten.

Ongeveer zes jaar geleden kocht ik van een kennis een paar pennanten welke dat jaar 7 jongen hadden groot gebracht. Bij mij ging de pop de eerste twee jaar niet eens in het blok. Het jaar daarop deed ze dat wel, doch het daarop volgende jaar legde ze pas eieren. Deze liet ze overigens na veertien dagen in de steek. Vorig jaar heeft dat paar dan eindelijk vijf jongen groot gebracht. Vorige winter is de man doodgegaan. Bedoeld kweekpaar had ik dus vijf jaar eer ze jongen gaven. Aan de omgeving lag het niet want ze zaten in de meest rustige volière. Als deze vogels niet zo schuw waren geweest, had het beslist geen vijf jaar geduurd voor er jongen kwamen. Met dergelijke vogels moet men veel geduld hebben.

Verse wilgentakken of takken van fruitbomen moet men hen regelmatig verstrekken, daar ze

anders aan de volière beginnen. Bij mij krijgen ze twee maal per week verse takken. Ook dient men er op toe te zien dat zij niet het gaas gaan vernielen, want ook daartoe zijn sommige exemplaren in staat.

Afhankelijk van het gebied van waar zij komen, zijn er grote en kleine pennanten. De kleine zijn donkerder van kleur. Sommige jongen komen rood en anderen komen groen uit het nest. Ik heb daar verschillende lezingen over gehoord. De roden zouden de eerste dagen slecht door hun ouders zijn gevoerd.

Ik wil niet beweren dat dit geheel onjuist is, alhoewel ik ook van mening ben dat dit in verband staat met de streek vanwaar zij komen; of zij van de grote of van de kleine afstammen of dat het een kruising van beiden is. Ik heb rode jongen uit het nest zien komen die mooier en zelfs groter waren dan de groene. Zelf zie ik het liefst de rode, maar dat is een kwestie van smaak waarover niet valt te twisten.

In Australië zouden ook gele pennanten zijn gekweekt. Dat is dan natuurlijk een mutatie. Ik betwijfel echter of die mooier zijn. Ik kan mij dat niet indenken. Ook hier in Nederland heb ik een gele pennant pop gezien, die reeds bij de geboorte die kleur had. Dit laatste hoeft namelijk niet, want er zijn er ook die pas later een andere kleur krijgen, wit of geel.

Ik heb dit bij twee turquosinemannen ondervonden. Deze waren bij de geboorte groen, doch na de rui kregen zij gele en witte veren.

Met een beetje moeite is het geslacht van de pennant wel vast te stellen, vooral als ze pas uit het nest komen. De kop van de man is dan groter en de bek wat zwaarder. Toch gaat dat vaststellen niet altijd; zelfs de pennant maakt hierin geen uitzondering.

KENT U DE HOATZIN?

Door M. de Jong

In de heetste delen van Zuid-Amerika, de riviervalleien in het stroomgebied van de onmetelijke Amazone-rivier, leeft een van de merkwaardigste vogelsoorten die wij kennen. Dat is de hoatzin, die op z'n 'zondags' *Opisthocomus hoatzin* heet en in zijn vaderland wordt betiteld met ciganga of catinguero, woorden die respectievelijk aanduiden 'zigeuner' en 'stinkend als een neger'.

Voor al in de ochtend- en avonduren, alsmede in maanlichte nachten kan men hun hese, schorre kreten beluisteren. Af en toe klinken deze geluiden wel als 'hoatzin' en het is niet onwaarschijnlijk dat daar de Azteken de naam van hebben afgeleid, iets wat zou duiden op een onomatopoeie ofwel klankna-bootsend woord. Op deze vogels wordt door de mens geen jacht gemaakt, want het vlees is niet te eten en verspreidt een afschuwelijke stank. De inheemse laten dan ook de 'stinkende fazanten' met rust, maar de eieren vinden ze daarentegen een ware lekkernij! Daar is echter lang niet altijd gemakkelijk bij te komen. De ciganga's bouwen hun platte nesten bij voorkeur koloniegewijs boven het water, op hoogten variërend van vier tot negen meter. Niet zelden liggen ze op zulke dunne takken, dat zelfs de inlanders, die doorgaans kunnen klimmen als apen, er zich niet op wagen. De wiegen worden vervaardigd van dorre takken en twijgen, die losjes bevestigd worden. Hierop komen de twee tot vier eieren te liggen, die gelig getint zijn met roze vlekken en puntjes. De jongen worden zo goed als naakt geboren en krijgen in het nest twee opeenvolgende donspakjes. U moet echter dit 'in het nest blijven' niet al te letterlijk nemen, want het duurt niet lang of het kroost gaat reeds uitstapjes maken tussen de takken- en twijgenwirwar van de nestboom. Dat klauteren gaat ze bijzonder goed af, dank zij moeder natuur, die ze hier een handje heeft geholpen. De jonge vogels gebruiken namelijk niet uitsluitend de van lange nagels voorziene tenen en snavel, zoals we dat heel vaak zien bij papegaaiachtigen, maar ook de vleugels, die voorzien zijn van flinke klauwen, die als grijpvingers gebruikt kunnen worden. Het komt dan ook sporadisch voor dat er ongelukken gebeuren.

Voelt een jong zich echter op de een of andere manier bedreigd, dan laat het zich pardoës naar beneden vallen in het water en zwemt en duikt, gebruik makend van vleugels en poten, zonder dat het geleerd is, naar veiliger oorden. Later klautert het weer in de nestboom, neemt plaats op het platte nest en gaat er uitrusten om een beetje van de schrik te bekomen. Zodra de vogels eenmaal geheel volwassen zijn, valt er van de 'vleugelklauwen' niets meer te bespeuren. Het zouden dus haast

'normale vogels' zijn, ware het niet dat zij in het bezit zijn van een reusachtige krop, die een omvang heeft zoals we die bij geen andere vogelsoort aantreffen. Zoals u waarschijnlijk bekend is wordt bij de meeste vogels het voedsel als het ware vermalen in de spierraag. Bij de sasa's of kuifhoenders, zoals de hoatzins ook wel worden genoemd, geschiedt een en ander in de krop, die voorzien is van meerdere gespieerde afdelingen.

Het voedsel bestaat grotendeels uit bladeren, bloemen en vruchten van mangrove en tropische aronskelken. Ook de jongen worden vanuit de krop gevoed en zijn daartoe genoodzaakt vrijwel hun gehele kop in de wijd geopende snavel van de oude vogels te steken.

Soms zijn er meer dan twee oude dieren op één nest en aangezien in de zwermen de vrouwtjes de overhand hebben, vermoedt men dat de hoatzins leven in polygamie.

De parelastrilde

Het is met de parelastrilde (*Hypargos margaritatus*) wat wonderlijk gesteld. Hoewel deze vogel in 1844 reeds door de bekende Engelse ornitholoog Hugh E. Strickland werd beschreven en naar gegevens van Reichenbach zelfs in 1832 reeds een enkel exemplaar in Duitsland zou zijn ingevoerd, duurde het tot 1933 eer een groter

houden van andere vogels en hiermee had hij succes. Een verklaring voor dit wonderlijke verschijnsel kan nog niet worden gegeven, maar voor de vogelliefhebbers is het belangrijkste dat de vogels in leven blijven.

De parelastrilde lijkt zeer veel op de druppelstrilde, maar er zijn toch duidelijke verschillen,

Foto: Horst Müller

aantal parelastrilden naar Engeland kwam. Hierna hoorde men niets meer van deze vogels tot in 1961 de firma A. Woestendiek in Duitsland weer parelastrilden te koop aanbood. Het waren vrijwel alleen mannen, die zeer zwak waren en waarvan het merendeel al spoedig doodging. De oorzaak hiervan was onbekend, tot het de heer Udo Woestendiek lukte de parelastrilden zo te vervoeren dat er bijna geen slachtoffers meer voorkwamen. Hij nam proeven met kleine zendingen parelastrilden en had al gauw succes. Hij constateerde nl. dat steeds die vogels in leven bleven, die niet in contact waren geweest met andere prachtvinkensoorten. Hij gaf zijn vangers opdracht de parelastrilden goed gescheiden te

zo is een kleur van de bovenkop bij de parelastrilde warm-bruin, terwijl deze bij de druppelstrilde bruingrijs is, parelastrilden zijn ook wat slanker en minder fors. Begrijpelijk is dat men enige tijd heeft aangenomen dat parel- en druppelstrilden 2 rassen waren van dezelfde soort, toen echter druppelstrilden werden waargenomen in hetzelfde gebied waar de parelastrilden verblijven, zonder dat dit tot vermenging van beiden leidde, was het duidelijk dat we hier met 2 verschillende soorten te maken hadden.

Omdat poppen nog gevoeliger zijn voor contact met andere prachtvinken dan mannen, stierven deze vrijwel altijd reeds tijdens het vervoer. Nu de parelastrilden gescheiden van andere vogels

door Chr. Walraven

worden vervoerd, worden ook paartjes te koop aangeboden. Na bovenstaande zal het wel duidelijk zijn dat deze prachtige vogels niet in een gezelschapsvolière kunnen worden ondergebracht, tenzij deze met uitsluitend soortgenoten is bevolkt.

Als voedsel moet gierst, witzaad en negerzaad worden gegeven, evenals trosgierst. Dierlijk voedsel is onontbeerlijk voor een goede conditie, miereëitjes en larven van wasmotten zijn hiervoor het beste geschikt. Tot voor kort was over broedresultaten met parelastrilden niets bekend. In 1967 is het echter de bekende Zwitserse kweker Dr. Burkard, die reeds met zoveel vogelsoorten broedsuccessen behaalde, gelukt om een paartje parelastrilden tot broeden te krijgen.

In een tijdsverloop van 8 jaar had hij verschillende paartjes gehouden, die vrijwel allen binnen 3 à 4 maanden dood gingen. Slechts één enkel paartje hield hij in leven in een volière, die met riet en struiken beplant was. Eind juli 1967 bemerkte Dr. Burkard dat ze in een nestkastje op ongeveer 1 meter hoogte met nestbouw waren begonnen. Het verwonderde hem dat ze niet een meer verborgen plaatsje uitgezocht hadden. Het nest had een invleggat van 3 cm. Ø en opvallend was dat aan beide zijden van het invleggat lange halmen neerhingen. Op 6 augustus bevonden zich 4 eieren in het nest. Man en pop broedden afwisselend, maar nooit tezamen. Op 14 augustus bevonden zich 3 jongen in het nest, die vleeskleurig waren en wat dons op hun kopjes hadden. Met het uitkomen van de eitjes veranderde ook het gedrag van de oudervogels; waren ze tot dan toe bijzonder schuw geweest, dit veranderde op slag en als de heer Burkard met een schotel miereëitjes de volière binnenkwam, vlogen ze hem al tegemoet. Op 17 augustus kwamen de slagpennen en staartveren door en op 25 augustus waren ze vrijwel geheel bevederd. Bij deze nestcontrole vlogen de jongen het nest uit, maar ze werden door de man weer teruggeloodst. De volgende dag vloog een van de jongen weer uit het nest en op 28 augustus vlogen alle jongen uit. De bovenzijde van de bevedering had toen een bruin-grijze kleur, terwijl de onderzijde witachtig bruin was, de stuit en bovenstaart hadden een rood waas. Als men een paartje van deze prachtige vogeltjes kan kopen, dan dient men wel te beseffen dat men er zeker de eerste tijd zorgenkinderen mee in huis haalt, die het nodige risico meebrengen.

BOEKENNIEUWS

Bij het Kosmos Verlag (Postfach 640, 7000 Stuttgart 1) verscheen een boekje uit de hand van Klaus Speicher getiteld „Kammersänger im Federkleid: Kanarienvögel“. Uit de titel is al af te leiden dat dit boekje in hoofdzaak geschreven is voor kanarienvrienden, die een enkel vogeltje in hun huiskamer houden en voor deze mensen is het een handig en leerzaam boek.

Na een uitvoerige inleiding over de wilde kanarie en de ontwikkeling tot onze gedomesticeerde kanarie, wordt veel aandacht besteed aan de zangkanaries, waarna de verzorging behandeld wordt. Dit boekje is zeer goed bruikbaar voor de ontelbaar velen die een enkele kanarie houden en deze zullen het zeker met veel belangstelling lezen.

De prijs bedraagt D.M. 5,80.

Vogel-Kosmos-Kalender 1970. Evenals voorgaande jaren is ook nu deze kalender weer bijzonder fraai uitgevoerd. In totaal zijn 27 foto's opgenomen, waarvan 12 in kleuren en deze kleurenfoto's zijn over het algemeen bijzonder fraai, met name denken wij daarbij aan de foto's van Sielmann. Vele bekende vogelfotografen hebben een bijdrage geleverd aan deze kalender en menige vogelliefhebber zal weer genieten van de stuk voor stuk goede foto's en zeker van een aantal foto's, die in de topklasse in dit gebied onder te brengen zijn.

De prijs bedraagt D.M. 6,80.

Hoe zingen en ademen onze zangvogels?

Door W.R.C.M. van de Loo

Een bijdrage en aansporing tot verder onderzoek en studie op dit gebied.

Onze vogelliefhebbers weten vaak zeer nauwkeurig te beschrijven en te beoordelen hoe — hollrol, knor, schokkel, holklengel, kloek, fluiten en klingels bij de Harzerkanarie moeten zijn. Zij kunnen bij de Waterslagers vaak zeer goed onderscheiden wat rollende, bollende, klokkende waterslag, wat een waterrol, staaltonen, bellen en belrol, wat een fluitenrol en wat een tjokkenrol is. Overeenkomstig kent men bijzonder goed de verschillende „toeren” van andere zangvogels.

Maar de meeste van onze liefhebbers weten niet of nauwelijks — hoe — een vogel zingt. Zij weten vaak niet hoe dat kan, hoe dat vogeltje „het” nu precies gaat doen.

Om voor u hierover iets meer te weten te komen, heb ik, daar dit thema niet op het entomologisch vlak ligt, geneusd in diverse boeken, die over dit interessante onderwerp juiste en uitvoerige informatie kunnen verstrekken. U ziet die boeken, die ik heb geraadpleegd, en waaruit ik soms enkele passages en verschillende tekeningen heb overgenomen, vermeld aan het slot van dit artikel onder: „Literatuuropgave”. In de populaire literatuur wordt, voorzover ik het heb kunnen nagaan, over dit onderwerp maar weinig of niets gezegd. En toch is mij gebleken, dat de vogelliefhebbers meer over dit onderwerp willen weten. De we-

tenschappelijke interesse van onze sportvrienden mag beslist niet onderschat worden. Bij debatten en vraaggesprekken, die op mijn diverse lezingen volgden in den lande is mij telkens weer gebleken, — ik stond er zelfs verbaasd van — hoeveel de gemiddelde liefhebber weet op biologisch, oekologisch en ornithologisch gebied. Hopelijk zullen dan ook t.z.t. uit de enorm grote kring van vogelliefhebbers bekwame ornithologen voortkomen, die zich o.a. eventueel gaan specialiseren op dit onderwerp.

Als wij ons gaan bezighouden met de vraag: „Hoe zingt en ademt een vogel?”, dan komen wij al heel gauw tot de conclusie, dat het gezegd: „Elk vogeltje zingt, zoals het gebekt is” — voor de meeste zangvogels niet opgaat. Want de vorm van het bekje heeft helemaal geen of maar heel weinig invloed op het zingen. Bij onze studie beperken wij ons dan op de zesde klasse van de vertebraten (gewervelde dieren), en deze zesde klasse bevat de: aves (vogels). Maar van die grote zesde klasse gaan wij ons weer beperken tot de Vle orde van de vogels, de orde der: passeres. Maar dan maken wij de kring nog kleiner! Want onder de Vle orde van de passeres vallen de: Zangvogels (OSCINES) en de Schreeuwvogels (CLAMATORES).

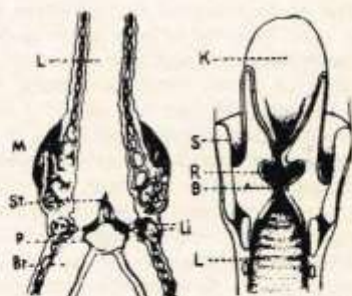
Van de eerstgenoemde, van de zangvogels, geven wij u hieronderstaand een (niet volledig) overzicht van de 3990 soorten zangvogels, die bekend zijn:

1. alaudidae	vinken-kardinalen (waartoe de kanarie behoort)
2. bombycillidae	(kanarie = serinus canarius)
3. certhiidae	zwaluwen
4. corvidae	klauwieren
5. drepanididae	honingzuigers
6. fringillidae	kwikstaarten-piepers
7. herundinidae	vliegenvangers v.d. oude wereld
8. laniidae	wielewalen
9. melliphagidae	mezen
10. metacillidae	wevers
11. muscipidae	heggemussen of bastaardnachtgalen
12. oriolidae	goudhaantjes
13. paridae	boomklevers
14. passeridae	spreeuwen
15. prunellidae	zangers v.d. oude wereld
16. regulidae	tangaras
17. sittidae	winterkoninkjes
18. sturnidae	lijsters
19. sylviidae	weeuwtes etc. etc.
20. tanagridae	
21. troglodytidae	
22. turdidae	
23. viduinae	

Deze lijst kunt u zelf eventueel nog aanvullen. Maar hieruit blijkt toch wel, dat er veel vogels onder de zangvogels zijn gerekend, die wij er als leken niet zouden onderbrengen, althans niet zo op het eerste gezicht. Maar de systematici

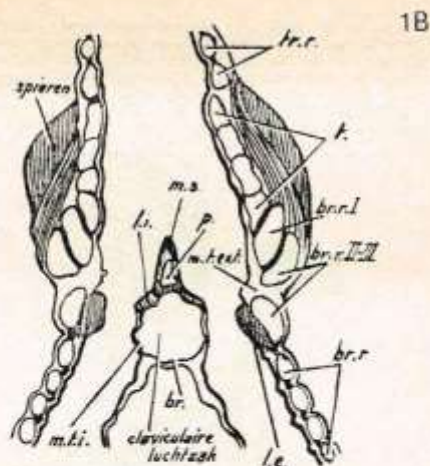
onder de internationale ornithologen hebben het vermoedelijk toch wel bij het juiste eind. Alle hier genoemde vogelsoorten (Nr. 1 t/m 23) beschikken op de een of andere wijze over die mechanismen en lichamelijke voorzieningen die wij in dit artikel met elkander gaan bespreken. In het kort gezegd: Het zingen van de vogels berust ongeveer op hetzelfde principe als het „op de vingers fluiten“ van onze straatjochies. De vogels hebben n.l. twee kelen. De bovenste keel is de zgn. *larynx*, zoals ook de andere gewervelde dieren en de mens die hebben. Maar deze *larynx* is bij de vogels rudimentair gebleven: de stembanden zijn daar niet ontwikkeld. De dieper gelegen keel, — de *syrinx* —, heeft echter ook geen stembanden. Indien u de tekening Nr. 1A-links en Nr. 1B nauwkeurig bekijkt, dan ziet u op de plaats waar de luchtpijp (trachea) zich splitst in de beide bronchiën voor de linker en de rechter long, een spits pennetje omhoog steken. Dit pennetje bevat in zijn binnenste een kleine driehoekige holte. Als nu de lucht vanuit de beide longen links en rechts langs dit pennetje naar buiten wordt geperst, dan ontstaat er een fluitend geluid. Die straatjochies veroorzaken het door twee vingers

Entomologisch medewerker N.V. „Denka“

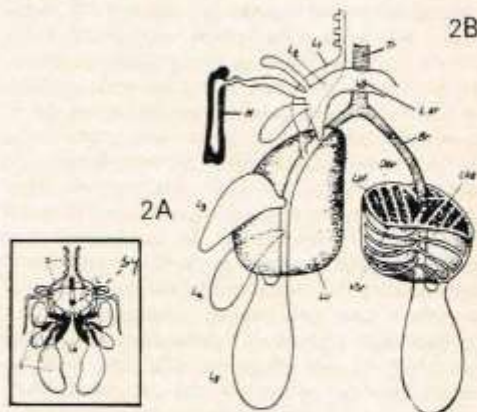
: Uit Fischer Lexicon Biologie 2, pag. 191.
Syrinx links; Larynx rechts.
L = luchtpijp, M = randspielen, St = boogje, p = binnenste trommelvliesje (niet verwarren met trommelvliesje in het oor), Li = binnenste en buitenste stemlip, Br = bronchus.

in hun mond te steken, hun tong terug te vouwen en de lucht er krachtig langs te laten fluiten, met een schrill en snepend geluid. De vogels echter kunnen die beide openingen van de bronchiën door tal van ingewikkelde spieren nauwer en wijder maken. Hierdoor kunnen verschillende tonen ontstaan, die uiteindelijk het welluidende liedje van onze gevederde zangertjes vormen. De kleine driehoekige holte van de syrinx heeft dan a.h.w. de functie van een plank of trommel (tympaanon). Dat sommige van onze vogeltjes zo

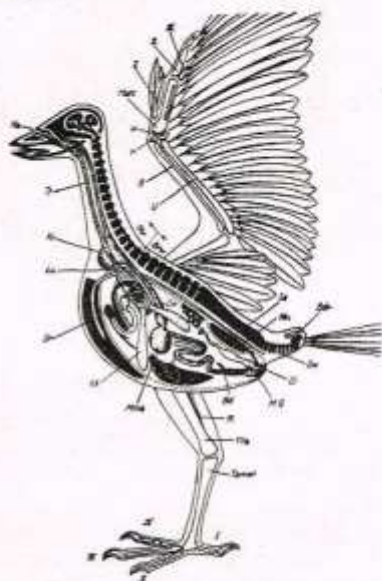
: Uit Fischer Lexicon Biologie 2.
Syrinx doorsnede.
t = trommel, tr.r. = caudale tracheaaringen, br.r. = bronchiale ringen I-II en III, m.teel. = membrana tympaniformis externa, l.e. = labium externum-buitenste stemlip, li. = labium internum-binnenste stemlip, p. = „pessulus“ een benige plaat die in het lumen van de trachea uitsteekt, m.s. = membrana semilunaris-een aan elastisch bindweefsel rijke membraan.

bijzonder lange halen kunnen maken (soms wel van ½ tot 1 minuut) en eindeloos lang achterelkaar kunnen zingen, zonder tussendoor adem te halen, heeft weer een andere reden. Dat ligt daaraan, dat vogels geheel andere longen hebben dan de overige gewervelde dieren. Vogel-longen zijn geheel anders gebouwd. Zij bevatten n.l. op verschillende plaatsen grote luchtzakken, die in het hele lichaam van de vogel verdeeld zijn. Dit is op de tekeningen (Nr. 2A - 2B en Nr. 3) goed te zien:

: Uit Grundriss d. allgemeinen Zoologie, pag. 107.
Schema van longen en luchtzakken bij vogels. De linkerlongquab is in dwarsdoorsnede getekend.
Br. = bronchus-vertakkingen van de luchtpijp bij rug, Dbr. = dorsale bronchus, H. = humerus-schouder, L1-L5 luchtzakken te weten: L1 cervicale-bij de nek gelegen luchtzak met kanaalvormige voortzettingen naar de hals, waarvan wederom vertakkingen tot in de wervels doordringen, L2 peritracheale-verbindingspijpachtige luchtzak met vertakkingen tot in de bovenbeenderen en tussen de spieren, L3 en L4 ventrale-bij de buikhölte gelegen,

dorsale - bij de rug gelegen - thoracale bij de borstholte behorende luchtzakken. Ls. = verbinding met de luchtzak die zich in het spierenstelsel van het sternum (borstbeen) bevindt. Lka. = lucht-cappilairen - dunne buisjes die lucht kunnen bevatten in de long-
quab. Lpt. = parabronchi - longlijpen die de capillairen onder
elkaar verbinden. Lu. = longen. Tr. = trachea - luchtpijp. Vbr. =
ventraalbronchien.

: Uit Grondriss d. Zoologie, pag. 66.

Schema van een vogel (pop). Wij vermelden hier slechts die afkorting die betrekking hebben op longen, luchtzakken en sy-
rinx. Ls. = ventrale luchtzak, de dorsale luchtzak ziet men er vlak
boven. St. = sternum - borstbeen. In de spieren ziet men ook
een dunne luchtzak. Onder de ruggewervel doorlopend ziet men
de lange dorsale dunne luchtzak, die eindigt tussen staartwervel
en cloak. Lu. = longen.

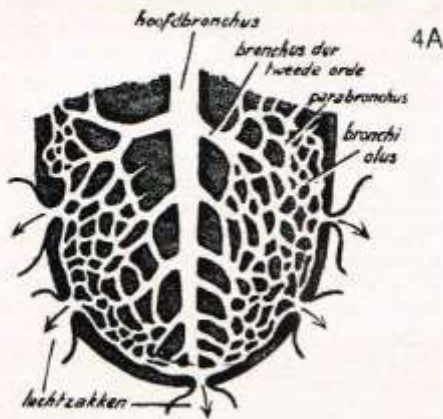
De luchtzak (fig. 3) (Ls) die zich uitstrekt in de holte waar de ingewanden zich bevinden en een slankere luchtzak die zich uitstrekt in het spierenstelsel van het sternum (borstbeen). Dit zelfde ziet u nog eens schematisch voorgesteld in fig. 2A en 2B. De luchtzakken nu hebben verschillende functies te vervullen. In het bovenste gedeelte van het lichaam gelegen, verdringen zij de ingewanden en drukken deze neer, zodat deze a.h.w. op één plaats blijven bij het vliegen. Op die manier wordt het evenwichtscentrum lager gelegd, waardoor een gunstiger evenwicht wordt verkregen. Verder spelen de luchtzakken een grote rol in het regelen van de lichaamstemperatuur. Immers de vogels ondergaan langs de huid praktisch maar heel weinig warmteverlies. Ook zweetklieren ontbreken, verdamping van zweet verschaft n.l. ook afkoeling. Men kan derhalve redelijkerwijze aannemen dat de luchtzakken ook in deze functies voorzien, zodat zij van binnen voor de nodige afkoelende werking zorg dragen, om het warmte evenwicht te behouden en te regelen. Het is n.l. gebleken, dat de temperatuur onmiddellijk stijgt, zodra een of meer luchtzakken gescheurd of beschadigd zijn. Tenslotte kan men de luchtzakken beschouwen als een soort versterkingsorganen voor het spiergevoelen. Onder de spieren uitgespreid, versterken

zij de elastische werking en zij spelen een rol in het vluchtmechanisme (beter gezegd: vliegme-
chan). Als bv. de interclaviculaire luchtzak vernield is, dan kan de vogel maar zeer onbeholpen landen. Als de abdominale luchtzak beschadigd is kan het wijfje de eieren niet meer uitpersen etc. Tenslotte spelen de luchtzakken bij de zgn. pneumatisering (luchtvoorziening) van het skelet van de vogel een voorname rol. In plaats van met merg en beenderenweefsel is bij goed vliegende vogels het binnenste van de meeste beenderen gevuld met meer of minder lucht, waardoor een licht gewicht van het skelet wordt verkregen. Deze aldus met lucht gevulde ruimtes in de beenderen van de vogels staan voor een gering gedeelte (alleen de schedelbeenderen) in verbinding met de neus en trommelholte. Voor het grootste gedeelte echter staan zij in verbinding met de 5 paar luchtzakken van de vogellon-
gen. Deze vijf paar longzakken, die voornamelijk in het colom (Grieks = koiloma = holte) gelegen zijn, dringen ook door tot in de spieren van de borst- en ochselstreken.

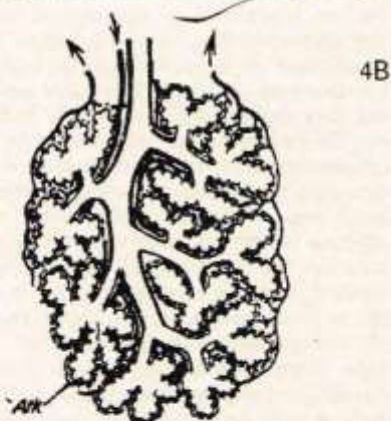
Voor de meer wetenschappelijke geïnteresseerde lezers wil ik in het hiernavolgende een wat uitgebreider beschrijving geven. Men moet zich dan echter laten welgevalen, dat ik daarbij meer gebruik maak van wetenschappelijke termen, die ik elders duidelijk omschreven heb (zie: Uitleg en verklaring van wetenschappelijke termen en vreemde woorden). Als ik nu op een meer wetenschappelijke manier tot de lezer spreek, doe ik dat écht doelbewust. Want het blijkt, dat de eindeloze en heel vaak ook vruchteloze debatten, die men soms moet meemaken in kringen van vogelliefhebbers, vaak daarop berusten, dat men primo te weinig wetenschappelijk onderlegt is, secundo dat men aan elkander voorbijpraat. Daarbij komt dan nog, dat beide of meerdere partijen soms precies hetzelfde willen zeggen. Dit laatste komt nu daardoor, dat men zich niet nauwkeurig genoeg kan uitdrukken, door gebrek aan de juiste wetenschappelijke definities en preciese termen. Als u bij het bestuderen van het hiernavolgende de tekeningen en regelmatig de „Uitleg en verklaringen” raadpleegt, dan krijgt u een vrij nauwkeurig inzicht in het onderwerp, dat wij hier bespreken. Dit vraagt natuurlijk wel wat „ontspannende inspanning” — van u allen. Wij lezen dan nu in „Leerboek der vergelijkende ontleedkunde van de vertebraten” (een en ander met iets gewijzigde en gemoderniseerde woorden het volgende: (pag. 338/343 en pag. 354/356). „Bij de vogels stroomt de lucht door de longen in de luchtzakken en uit deze weer door de longen naar buiten, zodat de longen van beide zijden a.h.w. beurtelings met lucht doorstroomd worden. De fijnste vertakkingen der bronchiale uitlopers hebben zich op talloze plaatsen met elkaar in verbinding gesteld (zie fig. 4A en 4B).

Hierdoor is een uiterst fijn net van longbuisjes

Hoe zingen en ademen onze zangvogels?

: Uit Vergelijkende ontdeekunde van vertebraten, deel I, pag. 339.
Schema van de bouw van een long van een vogel. De pijltjes wijzen hier de weg naar de luchtzakken, die niet geheel ingetekend zijn.

: Uit Grundriss d. allgemeinen Zoologie, pag. 196.
Endvertakking van een bronchiolus, werkelijke grootte loupeklein. Pijltjes geven de bloedcirculatie aan.

ontstaan, enerzijds samenhangend met de hoofdbronchus, anderzijds met de 5 luchtzakken. De hoofdbronchus doorloopt de long in haar gehele (fig. 4A) en is aan het begin verwijd (vestibulum). Deze verwijding vertoont aan de mediale zijde 4-6 openingen, die voeren in 4-6 aan de ventrale zijde van de long verloopende ventrale bronchi van de tweede orde. Het hierop volgende deel van de hoofdbronchus wordt caudaal allengs smaller (mesobronchus) en bezit twee rij-

en van openingen, één rij aan de medio-dorsale zijde, die voeren in 6-10 aan de dorsale zijde verloopende dorsale bronchi van de tweede orde, en een andere rij van ongeveer 2 grote en caudaal van deze een reeks van kleinere openingen, welke toegang geven tot ventro-lateraal gelegen bronchi van de tweede orde.

Daarboven is er nog een rij van dorso-lateraal geplaatste openingen, die toegang geven tot dorso-lateraal verloopende bronchi van de tweede orde. Van al deze secundaire bronchi ontspringen tertiaire, die nevenbronchi of parabronchi genoemd worden; deze tertiaire bronchi dragen in alle richtingen talloze, zeer fijne buisjes (bronchioli) die zich wederom vertakken en, daar zowel de parabronchi als de bronchioli overal met elkander samenhangen, op deze wijze het uiterst fijne systeem van respiratorische luchtcapillairen leveren, dat dan weer door de bloedcapillairen omsponnen wordt.

Het orgaan van de haematose (haematose = verandering van aderlijk — zuurstofarm — bloed naar slagaderlijk-zuurstofrijk-bloed) ondergaat echter bij de inademing slechts een zwakke dilatatie (uitwijding). De haematose is een gecompliceerd electro-biochemisch proces, waarbij o.a. diffusie en osmose een grote rol spelen. Dit alles kan hier uit der aard niet nader besproken worden en behoort ook niet rechtstreeks tot ons thema. Hoe groter het netwerk en hoe fijner de luchtcapillairen des te groter is het respiratorisch oppervlak. Bij goede vliegers is het dan ook zeer uitgebreid, omgekeerd vindt men bij slechtere vliegers grovere bronchi en minder in aantal.

Uit der aard is het niet mogelijk een natuurgetrouw beeld van de vogellong te ontwerpen, die dit gehele systeem van buizen en buisjes duidelijk zou weergeven. In Fig. 5 is echter een stuk van de geopende long, in welke het vestibulum, de bronchi van de tweede en derde orde en hun openingen zichtbaar zijn.

: Uit vergelijkende ontdeekunde van vertebraten, deel I, pag. 340.
Een klein gedeelte uit een vogellong. Verklaring zie onder afbeelding 2b.

De vogellong draagt typisch 5 paar luchtzakken, door 10 ostiën samenhangend met bronchi van de tweede orde. Deze zakken zijn de volgende (op bijzonderheden kan hier niet verder worden ingegaan):

1) de **halszakken** (sacci cervicales), samenhangende met de eerste der ventrale bronchi van de tweede orde. Beide lopen lateraal van den oesophagus (slokdarm) rostraad, maar bereiken niet de schedel. Ieder van hun geeft een smalle buisvormige zak af, welke door de foramina transversaria (dwarsopeningen) van de halswervels verloopt.

2) de **praethoracale zak**: uit de ventrale bronchus III, links en rechts lateraal van het pericardium (hartzakje), oesophagus (slokdarm) en lever.

3) de **claviculaire zakken**: (claviculum = sleutelbeen). De rechter en linker versmelten in de regel tot een onparige grote zak, gelegen ter hoogte van de schoudergordel (zie fig. 2B bij L.st.) Links en rechts geeft deze divertikels af (divertikels = blind uitlopende kleine verlengstukjes of zakjes) tussen de spieren van borst en schouderstreep; enkele dringen door tot in het sternum (borstbeenspiersetsel), de furcula (plaats waar de clavicula elkander ontmoeten) en de humerus (schouder). Samenhang met de longen door ventrale bronchi I, II en III.

4) de **postthoracale zak**: beide sacci vullen de laterale delen van het achterste gedeelte van de thorax (borstholte) op en kunnen zich caudaad tot in de bekkenholte voortzetten. Hangt samen met één der ventro-laterale bronchi der tweede orde.

5) de **abdominale zak**: (abdomen = buik en/of buikholte) is doorgaans de grootste luchtzak (fig. 3Ls) maar sterk variërend voor de verschillende vogels; loopt van de caudale rand van de long tot de caudale eindpunten van de bekkenholte en omhult de ingewanden. Zijtakken kunnen voorkomen, zeer verschillend van vorm, b.v. in het femur (dijbeen). De abdominale zak hangt samen met het open, caudale einde van de mesobronchus, en is a.h.w. ervan een voortzetting. Een eigenaardigheid is, dat uit deze luchtzakken zelfstandig bronchi kunnen ontspringen, die naar de longen verlopen om zich in deze te vertakken (saccobronchi). De vertakkingen worden opgenomen in het netwerk der longen. Dit zijn a.h.w. teruglopende bronchi. De abdominale zak heeft verschillende (variërende van 1-9) van deze teruglopende bronchi. Bij expiratie stroomt de lucht uit de luchtzakken gedeeltelijk door deze saccobronchi naar de longen. Het ademhalingsmechanisme van de vogels verloopt op tweeërlei wijze, en wel in rust en gedurende het vliegen. De ademhalingsbewegingen worden verzekerd door speciale spieren die de borst samendrukken en uitzetten, maar de longen liggen vast in de holten tussen de ribben en zij worden enigszins gehinderd in hun bewegingen. Opnieuw spelen de

vleugelspiieren, de borstspieren voornamelijk, een rol door, bij hun samentrekking, de intermusculaire verlengsels van de luchtzakken in te drukken en de lucht uit te drijven, terwijl zij deze opzuigen bij hun decontractie (ontspanning). Deze spieren zijn het, die in volle vlucht de echte ademhalingspiieren vertegenwoordigen. De inademing en uitademing van de lucht gebeuren weer gelijktijdig met de vleugelslagen.

a) **In rust**: De ribben worden door een dorsaal en een ventraal deel gevormd, welke delen een ongeveer rechte hoek met elkander maken. Het ventrale deel is met het dorsale en tevens met het borstbeen bewegelijk verbonden; eveneens is dit het geval met het dorsale deel t.o.v. de wervelkolom. Het ademmechanisme berust nu vooral op een opheffing van de ribben; hierdoor verwijderd zich het apicale van de dorsale gedeelte van de wervelkolom. De hoek tussen de dorsale en ventrale delen wordt daardoor van recht-stomp- en het borstbeen verwijderd zich eveneens van de wervelkolom. Hierdoor ver-

Hoe zingen en ademen onze zangvogels?

groot zich de inhoud van de borstkas en de kleine longen, die aan de dorsale zijde aan de wand van de borstkas door bindweefsel verbonden zijn. Deze uitzetting van de borstkas geschiedt vooral door samentrekking van de buitenste tussenribspieren (musculi intercostales externi), verder door medewerking van enkele andere spieren. De verkleining van de borstkas bij expiratie (uitademing) geschiedt door samentrekking der binnenste tussenribspier (musculi intercostales interni) maar vooral de buikspieren (musculus obliquus abdominis externus, musculus rectus, musculus transversus abdominis etc.) Aldus ontstaan rhythmische bewegingen van de borstkas, die zich voortplanten op de luchtzakken, welke als luchtzuigers en-persers fungeren; op deze wijze worden de longen telkens in tegenovergestelde richting geventileerd. De lucht stroomt door bronchi en parabronchi, maar niet door de bronchioli en de fijnste respiratorische luchtcapillairon; deze wisselen hun gassen door diffusie. De luchtzakken vervullen dus de rol van blaasbalgen.

b) **Bij het vliegen**:

Bij het vliegen houden de actieve bewegingen van de borstkas op. Ribben en borstbeen vormen dan met de wervelkolom één onbeweeglijk geheel, dat de vleugels tot vaste steun dient. De vliegspieren nemen thans de taak op zich om adembewegingen te voorschijn te roepen. Door het slaan der vleugels wordt door de tussen de borstspieren en tussen de spieren der vleugels gelegen luchtzakken lucht- en wel afwisselend in beide richtingen — door de longen gevoerd.

1C

Uit Fischer Lexicon Biologie 2, pag. 355.
Syrinx van een duif van buiten gezien, van boven komt de trachea, de verdikking in het midden is de „trommel” waarin de syrinx ligt. (zie tek. 1a en 1b)

2A

Uit Fischer Lexicon Biologie 2, pag. 31.
L = long, s = luchtzakken, sy = plaats van syrinx.

Larynx en syrinx

De larynx, caudaal liggend van het tongbeen, maar niet hiermee door banden verbonden, zoals bij de overige gewervelde dieren, is zeer zwak ontwikkeld, zelfs min of meer rudimentair. De larynx doet bij de meeste vogels immers alleen maar dienst om de respiratielucht te laten passeren; stembanden ontbreken ten enmale. (Zie fig. 1A rechterkant).

De syrinx wordt gevormd door ringen van de trachea (luchtpijp) of van de bronchi of door ringen van beide, dit laatste komt het meest voor. Zie fig. 1A linker kant en fig. 1B en 1C). Bij een dergl. bronchi-tracheale syrinx versmelten enige ringen van de trachea bij de splitsingsplaats in beide hoofdbronchi min of meer; zo kunnen zij tezamen een kraakbenige „trommel” vormen. De trommel (t) is weinig ontwikkeld en wordt door vier caudale tracheaalringen (tr.r.) gevormd. De tracheale en bronchiale ringen (br.r.) sluiten aan een, maar dit is niet het geval bij de bronchiaalringen II en III.

Tussen deze twee vindt men los bindweefsel, dat de membrana tympaniforma externa (m.t.ex. fig. 1B) vormt. Caudaal van deze membraan, aan de binnenvlakte der bronchi, ligt een elastisch kussen de buitenste stemlip (labium externum, l.e.). Op de verenigingsplaats der beide bronchi vindt men een benige plaat, de pessulus (p) die in het lumen van de trachea uitsteekt. Zij is bedekt door de aan elastisch bindweefsel rijke membrana semilunaris (m.s.). Aan de basis bevindt zich de elastische binnenste stemlip (labium internum, l.i.). Caudaal hiervan begint de membrana tympaniformis interna (m.t.i.). Deze bekleedt de mediale wanden der bronchi, daar op deze plaats de bronchiaalringen onvolledig zijn en aan de mediale zijde ontbreken. Beide inwendige tympaniforme membranen worden verbonden door een elastische brug, het ligamentum interbronchiale of bronchidesmus (br.). In de holte tussen pessulus en bronchidesmus, welke aan de ventrale zijde open is, bevindt zich een uitloper van de claviculaire longzak. Dat hele toestel

staat onder invloed van spieren die terug te brengen zijn op rompspieren en geïnnerveerd worden door den nervus hypoglossus en cervicaalzenuwen. Bij de verschillende vogels komen in de bouw van de syrinx grote verschillen voor, vooral ook in het aanwezig zijn van bepaalde spieren. Deze laatste kunnen vaak ontbreken (b.v. bij strutio = struisvogels; lamellorostres = waartoe ganzen en eenden behoren; gallinae = kippen; Columbidae = duifachtigen. Bij andere (ardea = reigers; larus = meeuwen; roofvogels; cuculus = koekoeksvogels picus = spechtachtigen) vindt men slechts één paar spieren, verlopend van de trachea naar de bronchi. Het best ontwikkeld spierstelsel tonen in dit opzicht echter de zangvogels (oscines) die 3 tot 7 paar syrinxspieren bezitten.

Hoogst samengesteld en ook verschillend is de wijze van werking dezer spieren. De beide stemspleten (glottis) — niet te verwisselen met stembanden (chorda vocalis) — worden gevormd door de openingen der bronchi in de trachea. Zij kunnen door spierwerking verwijden en/of vernauwd worden, zodat de stemlippen zich van elkander verwijderen of elkander naderen. Daarboven bewerken de spieren, dat de tracheale en bronchiale ringen dichter bij elkaar of verder uiteen komen te liggen. Door dit alles worden de openingen der stemspleten gereguleerd en de tympaniforme membranen meer of minder gespannen. De uitstromende lucht brengt deze in trilling, waardoor uiteindelijk de stem ontstaat. Het vermogen om te kunnen zingen is niet direct afhankelijk van de meerdere of mindere ontwikkeling der syrinxspieren; zo hebben bv. de turdidae (lijsters) een minder gedifferentieerd apparaat dan de corvidae (kraaien, eeksters, gaaien). Bij de wijfjes is de syrinx steeds minder ontwikkeld dan bij de mannetjes. De Syrinx is dus heel iets anders dan de larynx, maar de componenten, die hem samenstellen, zijn toch terug te brengen op dezelfde moederbodem, n.l. de cartilagine laterales van de amphibiën en in dit opzicht is er geen verschil. Maar de spieren hebben een geheel andere oorsprong; deze behoren niet tot de larynx- en dus evenmin tot het pharynxstelsel (keel, keelholte). De vorming van de syrinx moet daarom als secundair worden opgevat in verband met de ontwikkeling van de zeer eigenaardige stem van de vogels. Dit laatste is slechts vermeld, om u de evolutie van het stemvormingsmechanisme bij de vogels te verduidelijken. Nadat u dit alles in u hebt opgenomen, zo goed en zo kwaad het even kon, zult u terecht uitroepen: „Wat kan het mij nu schelen of de ventrale of dorsale thoracale of abdominale luchtzak zijn medewerking verleende tot die verrukkelijke zang van mijn alleraardigst vogeltje!” Welnu, het kan mij ook niets schelen, vooral niet, als ik buiten in de vrije natuur of in een liefdevol en welverzorgde volière etc. mag luisteren naar de verrukkelijke vogelzang. Maar dit alles te we-

ten is toch wel interessant en niettemin belangrijk voor uzelf ten bate van uw gevederd vriendje, dat geheel en al aan uw zorgen is toevertrouwd en overgeleverd. Onze vogels hebben ons interesse op dit gebied wel ruimschoots verdiend, meen ik zo!

Voetnoot:

Syrinx:

Volgens de Griekse mythologie was Syrinx de dochter van de Arkadische riviergod Ladon, zoon van Okeanos en Thebe de vader van Daphne. Syrinx werd echter door de god Pan achtervolgd en veranderd in een oeverriet-stengel (syrinx betekende in het Grieks: riet)

De wind ontlokte aan dit riet zoet-klagende, zangerige weemoedige tonen. Pan sneed vervolgens van dit riet 7 tot 9 kleine rietpijpjes, de ene steeds kleiner dan de andere en maakte daarvan een zgn. panfluit. Dat deed hij door de kleine pijpjes met bijenwas aan elkander te hechten. De geleerde, die aan dit soort strottenhoofd van de vogels de naam syrinx gaf, moet wel gedacht hebben aan deze mythologische achtergrond.

UITLEG en VERKLARING:

vreemde woorden; wetenschappelijke termen.

caudaal	: naar de achterzijde toelopend
caudaal	: aan de achterzijde gelegen, ten opzichte van achterzijde
dorsaal	: naar de rugzijde toelopend
dorsaal	: aan de rugzijde gelegen, t.o.v. de rugzijde
lateraal	: naar de zijkant toelopend
lateraal	: aan de zijkant gelegen, t.o.v. de zijkant
mediaal	: naar het midden toelopend
mediaal	: naar het midden gelegen, ten opzichte van het midden
mediaan	: in het vlak gelegen, dat het dier verdeelt in twee helften, die elkaars spiegelbeeld zijn.
radiaal-radial	: vanuit een middelpunt volgens de straal verl.
rostraal	: naar de voorzijde toelopend
cranial	: dito
rostraal	: aan de voorzijde gelegen, t.o.v. de voorzijde
cranial	: dito
ventraal	: naar de buikzijde toelopend
ventraal	: aan de buikzijde gelegen, t.o.v. de buikzijde

Literatuuropgave:

- 1) „Leerboek der vergelijkende ontleedkunde van vertebraten“ Prof. Dr. J.E.W. Ihle & Prof. Dr. H.F. Nierstrasse e.a. 1924/Deel I
- 2) „Über den unteren Kehlkopf der Vögel“ von Häcker-Anatomischer Anzeiger Vol. 14-pag. 521-532
- 3) „Die Mund-Schlundkopfhöhle der Vögel und ihre Drüsen“ K. Heidrich-Morphologische Jahrbuch Vol. 37-pag. 10-69
- 4) „Über die Luftsäcke der Vögel“

F.E. Schulze-Verhandlungen VIII Internationaler Zoologischer Kongress in Graz — 1910 — pag. 446-482

5) „Die physikalisch-chemischen Erscheinungen der Atmung“ H. Winterstein Handbuch d. vergleichenden Physiologie Vol. I — Fischer Verlag Jena — 1921

6) „Grundriss der allgemeinen Zoologie“

Prof. Dr. Alfred Kühn-Georg Thieme Verlag Leipzig 1939

7) „Lehrbuch der Zoologie“

Prof. Dr. Richard Hertwig — Fischer Verlag Jena 1924

8) „Lexicon der Biologie“ Deel II: Zoologie-Fischerbücherei Nr. 28

Prof. Dr. Bernhard Rensch — 1965

9) „De Reisdruif“

Prof. Dr. Lahey & Prof. Dr. E. Cordiez-Standaardboekhandel

Amsterdam-Antwerpen — pp. 162 - 169

10) „Het zoologisch Practicum“ Handleiding ten gebruike van het:

J.C. v.d. Kamer & P.J. Kip-Gorichem J. Noorduijn & Zn, N.V., zevende druk 1965

11) Diverse handboeken en lexica

UIT BUITENLANDSE TIJDSCHRIFTEN

Avicultural Magazine bevat weer een aantal interessante artikelen met kweekbeschrijvingen. G.R. Pryor beschrijft zijn succes met de kweek van Columbiaanse rallen (*Rallus nigricans*).

Twee eitjes werden gelegd op 28 en 30 mei in een klein komvormig nest op de grond. Op 20 juni kwamen beide eitjes uit. De jongen zochten 's avonds steeds weer het nest op. Naast het zaadmenu kregen de rallen fruit, vlees, insecten en nektar.

Dr. H.S. Risdon brengt verslag uit van het succes met rode ibissen in de Tropical Birdgardens in Rode.

C.J.O. Harrison beschrijft in een zeer uitvoerig artikel over zijn gedeeltelijk succes bij het broeden met roodborstjes.

Broedresultaat met de kleine beo behaalde Brian Bertram, bij wie de beo's in een nestkast hun nest maakten. Uit het eerste legsel werden twee jongen geboren, die echter na 5 dagen stierven. Tien dagen later werden er alweer eitjes gelegd, die na 14 dagen uitkwamen. Na 3 dagen was één jong verdwenen, het overgebleven jong groeide goed en verliet na 27 dagen het nest. Er werd aan een derde nest begonnen en dit leverde 2 jongen op, die helaas na 3 ½ maand door een ongeluk en een volwassen beo om het leven kwamen.

Een interessant artikel voor kwekers van grote parkieten is dat van G.A. Smith over „enige waarnemingen bij kakariki's en een mogelijke verklaring voor het hoge sterftecijfer onder deze vogels“.

Grasparkieten

door Cyril H. Rogers

Als de tijd van het tentoonstellen van grasparkieten voorbij is gaan de gedachten van de kwekers zonder uitzondering uit naar het komende broedseizoen, zelfs wanneer dit nog weken duurt. Dit is een goed iets, omdat de tentoonstellingsvogels een periode van rust in vluchten of volières nodig hebben, waardoor zij in staat zijn de energie, die zij tijdens de tentoonstellingen hebben ingeboet weer te herwinnen. Het is ongetwijfeld de beste methode dit te doen in een goede vlucht of volière, met name een buitenvlucht, om de mannen en poppen in een goede lichamelijke conditie te krijgen, waardoor zij in staat zullen zijn om met succes ouders van sterke en robuuste jongen te worden. Ik kan niet genoeg benadrukken hoe belangrijk het is om tentoonstellings-parkieten deze periode van rust in vluchten te geven alvorens getracht wordt ze voor kweekdoeleinden te gebruiken. Ik weet dat

in Groot Brittanië menig eerste nest van tentoonstellingsvogels niet erg succesrijk is, omdat hun eigenaren er te snel mee zijn ze aan elkaar te paren, vóór ze er in feite aan toe zijn. Ik weet een en ander uit mijn omvangrijke correspondentie met kwekers uit verschillende delen van Engeland. Terwijl de vogels vrij worden gelaten en de mannen en poppen strikt gescheiden zijn moeten ze een goede kwaliteit zaad krijgen met voldoende grit, sepia en mineralen en regelmatig verschillende soorten groenvoer, dat in die tijd verkrijgbaar is. Als afwisseling kan af en toe ook trosgierst gegeven worden, hetgeen door de vogels erg op prijs zal worden gesteld. Met dit dieet en door veel bewegingsvrijheid zal het bij gezonde grasparkieten niet lang duren voor zij de uitstekende conditie bereikt hebben die nodig is om succesvolle broedvogels te zijn.

Onervaren kwekers van grasparkieten heb ik

vaak de fout zien maken dat zij alle vogels op een bepaalde datum aan elkaar paren, terwijl het veel beter is om elk paar afzonderlijk te paren op het moment, dat zij volledig broedrijp zijn. Vogels die niet volledig broedrijp zijn zullen vaak maar half werk verrichten wat het nest betreft en zelfs de eieren, die zij leggen, zullen maar zelden bevrucht zijn. Sommige paartjes blijven zitten waar zij zitten en in plaats van er moeite voor te doen in conditie te komen, gaan ze nog meer achteruit door teveel in gewicht toe te nemen. Als de geselecteerde paartjes binnen — laten we zeggen — drie weken niet het nest op gaan, dan doet men er het beste aan de vogels van elkaar te scheiden en hen een verdere periode van rust in een vlucht te geven, de man natuurlijk gescheiden van de pop. Ik leg er altijd de nadruk op hoe belangrijk het is de mannen te allen tijden strikt van de poppen gescheiden te houden, behalve als de vogels voor de kweek nodig zijn. Ik weet dat als mannen en poppen, in één vlucht worden gehouden en de gelegenheid krijgen om zelf hun partner te kiezen, men met de meeste paren die hieruit komen niet gelukkig zal zijn. Als de kweker er dan aan toe is om de vogels te paren zoals hij of zij dit wenst, accepteren de vogels dit niet en zullen blijven bij de partner die zij tevoren zelf gekozen hadden. Dit is naar mijn mening een gebruikelijke oorzaak van menig onvruchtbaar eerste legsel en in feite iets dat makkelijk vermeden zou kunnen worden.

Al zal het niet altijd even eenvoudig zijn, ik zou toch willen stellen dat alle grasparkieten die voor de kweek nodig zijn, gescheiden worden gehouden gedurende tenminste drie of vier weken alvorens zij voor de kweek worden ingezet.

Naar mijn overtuiging is het zeer essentieel dat er goed boek gehouden wordt van de resultaten van een kweek en dat alle jongen van een bepaalde stam geringd worden. Gesloten ringen maken het mogelijk om een doorlopend overzicht van de bepaalde vogels bij te houden en als dit zorgvuldig gedaan wordt kan de kweker de geschiedenis van alle vogels uit de stam nauwkeurig nagaan. De kwekers moeten daarbij niet alleen boekhouden van in eigen volière gekweekte vogels maar ook die vogels opnemen, die zij gekocht hebben met alle details betreffende de kweek. Goed bijgehouden overzichten zijn altijd een grote steun bij het opbouwen van een stam tentoonstellingsvogels en ook om een kleur na te kunnen gaan die zich plotseling kan voordoen. Met uitzondering van de uiterst zeld-

zame kans met een mutatie te doen te hebben kunnen „vreemde“ kleuren zich altijd voordoen en deze zijn terug te brengen op de ouders die verborgen kleureigenschappen bij zich hadden.

In het begin van elk broedseizoen dienen alle broedkooien en volières grondig nagezien en gerepareerd te zijn en nieuwe voerbakjes moeten bevestigd worden, zodat alles in orde is in afwachting van het nieuwe seizoen. Nestkastjes moeten ook goed gedesinfecteerd zijn om er op zo'n manier zeker van te zijn dat kolonies rode luis die mogelijk uit het vorige broedseizoen zijn overgebleven vernietigd zijn voordat zij weer actief en gevaarlijk kunnen worden. Als deze voorbereidingen in afwachting van het broedseizoen goed zijn getroffen, dan kunnen de vogels zo gauw als ze in conditie zijn in de hokken gelaten worden zonder te hoeven wachten tot deze klaar en goed droog zijn. Elk seizoen zijn er weer veel nieuwe liefhebbers die met de kweek van grasparkieten willen beginnen zonder dat zij natuurlijk weten wat voor kleurvariëteiten zij in feite willen verkrijgen en ontwikkelen in hun eigen stam. Als de nieuwe kweker niet weet met welke kleur aan te vangen zou ik willen aanraden om met een paar paartjes van verschillende kleuren te beginnen en na een broedseizoen zal de beginner een idee hebben welke kleur hij het aantrekkelijkst vindt en daar kan hij dan mee verder kweken. Ik raad een beginnende kweker altijd aan om het aantal paartjes waar hij mee begint te beperken totdat een zekere ervaring is vergaard met betrekking tot het houden en de verzorging van de vogels.

Het zal spoedig blijken dat de verschillende kleurvariëteiten van de grasparkieten op verschillende manieren erfelijk zijn en als de kweker niet op de hoogte is van de vererving dan is het goed mogelijk dat zijn verzameling een vreemde mengelmoes wordt. In de komende artikelen zal ik aandacht besteden aan de erfelijkheid bij de meest populaire kleurvariëteiten van grasparkieten en ook bepaalde paringen om tot het beste kleurresultaat bij een individuele mutatie te komen bespreken. Zo zal het duidelijk worden dat het mogelijk is om een bepaalde mutatie te hebben en het door verschillende anderen te ontwikkelen, hetgeen het kweken van grasparkieten een opwindende aangelegenheid maakt. Er zijn nog steeds een hele boel verschillende mogelijkheden, die nog niet uitgeprobeerd zijn en dit bezorgt de kweker die van experimenteren houdt, een uitgebreid operatie-terrein. □

Door R.L. Restall

Amerikaanse Grasvinken

De vorige keer hebben we ons beziggehouden met de grote cubavink, dit maal is de kleine cubavink aan de beurt. Deze is iets kleiner dan zijn neefje die de toevoeging „groot” heeft gekregen, maar het opvallende verschil zit echt niet in de grootte van deze vogels.

De algemene lichaamskleur is ongeveer hetzelfde als van de grote cubavink, de bovenzijde is wat groener en de onderzijde is voor de brost olijfgroen, dat dan overgaat naar grijs. De kleine cubavink heeft een diep zwart masker en dat is het duidelijke verschil met zijn „grote” neefje. Tot boven het oog wordt dit masker omgeven door een heldergele band. De pop is lichter en minder sprekend van kleur, de gele band is opvallend lichter en de kop is bruin.

Zoals de naam aangeeft komt dit vogeltje op Cuba voor, maar ook op Jamaica. Zijn woongebied is gelijk aan dat van de andere grasvinken, dus gras- en weidestroken en niet te dicht begroeide bosgebieden.

Kleine cubavinken komen vrij gemakkelijk tot broeden, als zij goed gehuisvest zijn en de juiste voeding krijgen. In een niet overbevolkte en goed beplante volière kan men vrijwel zeker op broedresultaten rekenen. Meestal nestelen ze in een nestkastje, maar als er geschikte struiken zijn maken ze ook wel zelf een nest in deze struiken. Het nest is vrijwel hetzelfde als dat van de grote cubavink.

In kooien zijn de kleine cubavinken ook reeds meerdere keren tot broeden gekomen. Door verschillende auteurs is reeds gesuggereerd dat het mogelijk moet zijn om de kleine cubavinken te domesticeren zoals dat ook bij de zebra-vinken gebeurd is en ik geloof dat zoiets zeker mogelijk

is, als er maar voldoende vogels beschikbaar zijn, maar het probleem is juist dat ze maar weinig ingevoerd worden.

Het broeden geschiedt door de pop, de man verdoet zijn tijd met het weggagen van indringers en met zingen. De man is zeer strijdlustig en valt iedere vogel die in de buurt van het nest komt zonder meer aan, zonder dat hij een schijnval doet om de ander af te schrikken, zoals dat bij de andere grasvinken het geval is.

Kleine cubavinken kunnen wel met andere kleine zaadeters worden samengehouden, hoewel vechtpartijen dan toch wel voorkomen. Het is ook gelukt om een kolonie kleine cubavinken in een grote volière te houden en de broedresultaten waren hier bijzonder goed. Ze hebben ook gebroed in een volière waarin ze soortgenoten, zoals grote cubavinken en zwartkopgrasvinken, als gezelschap hadden.

In Amerika wordt de kleine cubavink „melodious finch” genoemd en dat verwondert wel iets, want de zang is vrij simpel en wel plezierig, maar beslist niet melodius. Het is beslist geen vogeltje dat men omwille van zijn zang in een kooi zal houden.

De volgende soort die ik wil vermelden is de *T. fuliginosa*, die in Engeland „sooty grassquit” wordt genoemd, deze is afkomstig uit Brazilië, Venezuela en ik meen Trinidad. De enige vermelding die ik over deze vogel heb kunnen vinden is van Skutch, die weer verwijst naar Belcher en Smoother (1937, Ibis, Ser. 14, pag. 545) en meer dan een vermelding is dit ook niet. We kunnen dan ook wel aannemen dat deze soort nooit ingevoerd is.

De zwartkopgrasvink (*T. bicolor*) is 10 cm lang, de bovenzijde is olijfgrijs en de onderzijde is grijs met wat olijftinten op de borst en flanken. De kop is dofzwart — zeker niet van de diepe kleur van de kleine cubavink — dat overgaat in de rug en borstkleur. De zwartkopgrasvink wordt zeer onregelmatig ingevoerd en dan nog vaak onder de meest verschillende benamingen aangeboden. Ze doen in hun gedrag aan mussen denken. Het zijn bijzonder goede zangers en in de natuur zingen mannen vrijwel de gehele dag, zelfs in de vlucht. Deze grasvinken zijn onder de meest uiteenlopende klimatologische omstandigheden aangetroffen, in de hitte van de vlakten langs de kust, maar ook in de strenge kou hoog in de bergen. Ze komen voor in West-Indië, het Caribisch gebied, delen van Venezuela en Columbia, maar niet op het vasteland van Centraal Amerika. De verzorging van deze vogels is gelijk aan die van de grote cubavink. Bij de vogelliefhebbers zijn zwartkopgrasvinken betrekkelijk zeldzame vogels, hoewel ze af en toe wel worden aangetroffen en er zelfs broedresultaten mee zijn behaald. Het zou van belang zijn als liefhebbers die met deze vogels ervaring hebben opgedaan, deze ervaringen eens op schrift zouden stellen en publiceren.

Geelbuik troepiaal

(*Pseudoleistes virescens*)

Vele liefhebbers van grotere tropen houden troepialen in hun volière en niet ten onrechte want troepialen zijn over het algemeen grote mooi gekleurde vogels, die geen moeilijkheden opleveren in de verzorging en die men met vele andere vogels kan samenhouden. Soms zijn er liefhebbers die bang zijn dat de grote snavel de vogel er toe zal brengen een andere vogel toe te nemen, maar deze zullen ervaren dat zij bij deze vogels toch bijzonder weinig last hiervan hebben. Troepialen komen voor in Canada en Noord- en Zuid-Amerika, de meeste soorten worden aangetroffen in de warmere streken van Midden- en Zuid-Amerika. De vogels uit Canada en Noord- en Zuid-Amerika zijn in ieder geval trekvogels, die de koude maanden in de zuidelijker gelegen warme streken doorbrengen. Dit betekent niet dat troepialen slecht tegen koude kunnen en dat ze 's winters niet in de buitenvolière kunnen blijven. Zoals vele tropen kunnen troepialen rustig blijven overwinteren mits maar aan drie voorwaarden is voldaan nl. de vogels moeten de

nachten in een droog en tochtvrij nachthok kunnen doorbrengen, ze moeten goed geacclimatiseerd zijn en ten derde moeten ze goed in conditie zijn.

Dat een nachthok aanwezig moet zijn, zal een ieder duidelijk zijn, maar wanneer het vriest moet men er ook voor zorgen dat de vogels de nachten in het nachthok doorbrengen en ze er eventueel vóór donker injagen, als vogels die de hele zomer en herfst in de buitenvolière hebben geslapen, zullen zelfs bij flinke kou nog niet uit zichzelf het nachthok ingaan. Het acclimatiseren van de vogels is ook van groot belang wanneer we ze in de buitenvolière willen laten overwinteren. Men moet niet verwachten dat vogels die men in oktober aanschaft en die dan net ingevoerd zijn, de winter zonder meer buiten kunnen doorbrengen. Wil men geen risico lopen, dan moet men de vogels in het voorjaar of vroeg in de zomer in de buitenvolière brengen, zodat ze langzaam aan de koude van de herfst en de winter gaan wennen. Troepialen die op deze wijze kennis

maken met ons klimaat, zullen er geen nadelige gevolgen van ondervinden. Verder ligt het voor de hand dat de vogels in goede conditie moeten zijn en dat ze de winter huis wel met een extra laagje vet mogen ingaan.

De voeding van troepialen levert echter weinig moeilijkheden op. Universeelvoer, fruit, insecten (meelwormen), oud brood en tegen de winter soms ook een gekookte aardappel is voldoende om ze goed in conditie te houden. Soms eten ze ook wel wat zaden, vooral witzaad en een of twee keer per week kan wat fijngeschaafd vlees worden gegeven. Broedresultaten worden zeer weinig gemeld, waarschijnlijk omdat nog te weinig liefhebbers zich serieus op de kweek van deze vogels toeleggen. In de natuur bouwen de

meeste soorten grote uitgebreide nesten, die haast kunnen wedijveren met die van de wevers. De broedtijd varieert van 11 tot 14 dagen.

Naast de gemakkelijk te houden spreekuilensoorten zoals de grijskoppagode- en glansspreekuilen zijn troepialen zeer geschikte vogels voor liefhebbers, die zich met vruchten- en insecteneters willen gaan bezighouden, maar de ervaring missen om zich aan de wat duurdere en moeilijker te houden soorten wagen.

De geelbuik troepiaal wordt slechts hoogst zelden ingevoerd. Ze houden zich veel op de bodem op, op zoek naar voedsel. Het nest wordt gemaakt van grasstengels, droog gras en leem of modder.

De pop is hetzelfde van kleur als de man, alleen iets matter.

KOSTBARE VERENPRACHT: ROTSHANEN

door R. R. P van der Mark.

Tot de eigenaardigste en meest interessante vogels uit Zuid-Amerika zijn de Rotshanen te rekenen, die tot de Cotinga's behoren, (Cotingidae) en waarvan wetenschappelijk tot nu toe nog maar weinig bekend is.

Rotshanen komen in drie soorten en meerdere geografische rassen voor, bewonen het Noordelijk deel van Zuid Amerika, vanaf Guyana, via Columbia en zuidwaarts tot Bolivia en het midden van het stroomgebied van de rivier de Amazone.

Voorals bekend is de Rode Rotshaan, waarvan de schitterende kleurenfoto een manlijk exemplaar in volle pracht toont; de scharlakenrode kleur, die zich ook uitstrekt over de wolachtige kuif, steekt onvoorstelbaar fraai af tegen de zwartblauwe, eveneens sterk glanzende veerpartijen van de vleugels, rug en staart. De ogen zijn, zelfs ook op de afbeelding duidelijk te zien, zijn oranjerood met een lichtere oranje rand om de zwarte pupil, terwijl snavel en poten geel gekleurd zijn.

De pop Rotshaan is min of meer eenkleurig, namelijk donkerbruin met een licht oranje weer-

schijn; ze zijn ook kleiner van afmeting dan de manlijke exemplaren. De jonge vogels, die uit de slechts twee gelegde roomkleurige, met rood-bruine, geelbruine tot lila-grijs gevlekte eitjes kruipen en nog lang in het uit modder en takken opgebouwde nest langs een rotswand vertoeven, lijken in hun jeugdverpakje bedriegelijk veel op hun moeder. In de wereld dierenhandel worden daarom nog maar al te vaak poppen aangeboden, die echter, wanneer ze in leven blijven, later mannen blijken te zijn!

Het verschil in afmeting kan dan het enige aanknopingspunt zijn voor de adspirant koper, maar grote aantallen Rotshanen worden nu ook niet bepaald tegelijk aangevoerd, omdat deze vogels in hun natuurlijke omgeving vrij zeldzaam zijn, het vangen moeilijk en tijdrovend is en het vervoer zeer lang duurt, voordat de bewoonde wereld is bereikt.

Merkwaardig is de balts van deze vogelsoort, die pas in 1962 door de beroemde ornitholoog Gilliard is onderzocht en gefilmd.

Deze balts vloeit voort uit het feit, dat Rotshanen polygame vogels zijn, niet paarsgewijs leven, maar waarbij één mannetje meerdere poppen bevrucht en zich van nestbouw, broedplicht en verzorging der jongen niets aantrekt. Veel van deze polygame vogelsoorten vertonen een in grote lijnen overeenstemmend baltspatroon, waarbij de man op een van te voren zorgvuldig gereinigde plek op de bodem soms zeer elegante danspasjes maakt, met veel vertoon en diverse geluiden verenpracht tentoonstelt door rompbuigingen en trillingen met de veren en ook Rotshanen nemen aan dit zogeheten „arena gedrag” deel, want ook zij kennen hun schone plekken in het bos, waar iedere man zijn eigen domein heeft en waar zelfs iedere tak flink wordt verdeeld. Zodra de zon door het bos dringt en er zonnige plekken ontstaan, vliegen meerdere Rotshanen mannen uit hun takken en plaatsen zich zodanig, dat ze door de zon worden beschenen! Daarna volgt een moment van verstar- ring, want op de grond licht hij zijn staart op, opent langzaam staart- en dekveren, licht dan zijn kop met volledig uitgestrekte kuif, sluit de oogleden en blijft in deze toestand enige minuten als verdoofd in deze houding staan. De kuif- contractie en de ooglid bewegingen schijnen met elkaar in verbinding te staan door zekere spierwerking.

Meerdere Rotshaan mannen lokken elkaar ook door het uiten van „kawee-kawee” roeptonen en plotseling vliegt een pop op de plek, kiest binnen enkele seconden haar partner uit, waarna ze samen wegvliegen. Ergens heeft dan de paring plaats, die echter nog nooit iemand op de film heeft vastgelegd. De overgebleven mannen blijven rustig op de plek zitten, vliegen het paar niet na en vechten ook niet, zodat alles een vreedzaam verloop heeft!

Het broedseizoen schijnt niet aan bepaalde maanden gebonden te zijn, maar vooral de maand Mei is een gunstige maand, omdat in April de baltsperiode op zijn felst is, maar ook in December treft men bij de inheemse bevolking wel jonge vogels aan, die uit het nest zijn gehaald, dat blijkbaar jaren achtereen wordt gebruikt. Vooral de Zuid Amerikaanse Indianen zijn ware meesters in het opfokken van vogels en draaien hun hand niet om voor het opfokken van deze en andere zeer moeilijke vogelsoorten, die toch hoofdzakelijk leven van bessen, vruchten en insecten.

In 1866, meer dan een eeuw geleden arriveerden de eerste Rotshanen levend in Europa in de dierentuin van Londen, maar broedgevallen in volièremilieu zijn nog steeds niet gemeld, voorzover mij bekend is.

Het voedsel bestaat uit vruchten EN insecten, want op een vruchtenrantsoen alleen leven deze niet winterharde bijzonder kostbare, maar buitengewoon mooie vogels niet lang. Ruim een halve meter humusrijke teelaarde, waaronder een laag schelpen voor doorwatering en voorkoming van verzuring is noodzakelijk als bodembedekking voor een Rotshanen-volière, waarin ook zonder gevaar andere tropische en vochtige warmte liefhebbende vogelsoorten mogen worden gehuisvest.

In de vochtig te houden teelaarde leven talrijke insecten, die deze vogels moeten kunnen nuttigen, alsmede slakken; de slakkenhuizen kraken ze bijvoorbeeld op de randen van een rotspar- tijtje, terwijl een miniatuur watervalletje voor on- ontbeerlijk badwater dient. Tenslotte wordt de volière natuurlijk beplant met struiken en flinke takken, waarop deze vogels graag vertoeven.

Droge, gekookte rijst, geraspte wortelen, hard- gekookt ei, meelwormen, allerlei fruit, mineralen, vitaminen, tegenwoordig zo gemakkelijk aan te schaffen in kleine flesjes en over het voeder uit te druppelen, moet dagelijks vers worden sa- mengesteld. Druiven in partjes snijden, want Rotshanen zijn gulzige eters met een klein keel- gat!

Manlijke exemplaren in één volière geven ge- vechten; paren tezamen is ook niet de ideale op- lossing, want deze vogels leven immers niet paarsgewijs.

Wie echter kostbare verenpracht in zijn te ver- warmen volière wil bezitten, is de aanschaf van een gezonde, goed in het vlees zittende Rode Rotshaan, of Oranje-, of Aequator-, abrikooskleu- rige Rotshaan zeker aan te bevelen. Sommige exemplaren zijn „kuiken” mak en verraden hun opfokperiode door de mens, duizenden kilome- ters van hier in een land, waarvan wij nog maar bitter weinig weten en van wiens bevolking wij als vogelliefhebbers nog bijzonder veel zouden kunnen leren, indien wij hun taal verstonden!

De staartmees

In streken met vrij veel geboomte heeft men alle kans staartmeesjes te ontmoeten. Deze diertjes meten ongeveer veertien centimeter en als men dat zo leest, krijgt men onwillekeurig de indruk te doen te hebben met een 'hele piet'. Dat is echter beslist niet het geval, want zij behoren tot onze kleinste vogeltjes. Meer dan de helft komt namelijk voor rekening van de staart, waarvan de pennen naar het midden, trapsgewijs in lengte toenemen. Vandaar dat men de staartmees wel eens heeft vergeleken met een 'vliegend steelpannetje' of een 'vliegende lepel'. Ook dankt het diertje daaraan de streeknamen pijl- en langstaartje.

In Europa komen twee verschillende rassen voor. De vormen die domicilie hebben in Groot-Britannië en West- en Zuid-Europa hebben een brede wenkbrauwstreep; de subspecies uit Noord-Europa daarentegen een zuiver witte kop en derhalve betitelt men ze wel met doodshoofdje en ossekopje. De in ons land voorkomende soorten houden zo'n beetje het midden tussen de twee. De kop is grotendeels wit met een brede donkere streep, die samenvloeit met het zwart van de achterhals. Verder is de bovenzijde van het lichaam een mengeling van zwart, wit en roze, de onderkant vuilwit met een zacht rossig tintje. De vleugeltjes en de staart zijn

weest, die zo'n verenmassa uit elkaar heeft geplozen en geteld. Hij kwam tot het respectabele aantal van ... 2379 veertjes! (Waar haalde de man de tijd vandaan!) De 8 tot 12 witte of crème eitjes, die bespikkeld zijn met roodbruine puntjes, worden door het vrouwtje ongeveer twee weken bebroed.

M. de Jong

zwart, maar van laatstgenoemd lichaamsdeel vertonen de buitenste pennen zeer veel wit. Het snedje is bijzonder klein, maar ons meesje weet er uitstekend zijn kostje mee op te scharrelen. Voortdurend zijn de kwieke diertjes in de weer, buiten de broedtijd veelal troepsgewijs. Als kwieke acrobaatjes buitelen ze langs takjes en twijgjes en houden zich met de lange staart in evenwicht, die ze gebruiken als een koorddanser zijn 'evenwichtsstok' als hij over het slappe koord moet. Ettelijke insectjes, larven, poppen, spinnetjes, ja wat niet al, wordt opgespoord, te voorschijn gepeuterd en geconsumeerd onder een gesieter, dat klinkt als 'tsi-tsi-tsi-tsi', trrrp-trrrp' of tsjrrrp-tsjrrrp'.

Staartmezen staan bekend als voortreffelijke nestbouwers. De bolvormige wieg wordt vervaardigd van mos, vezeltjes en korstmossen, stevig ineen geweven door middel van spinsel. Door het gebruik van spinrag en mos aan de buitenkant is de toekomstige kinderkamer als het ware één met de omgeving. Van binnen is het letterlijk een bedje van veren! Honderden, neen ik kan wel zeggen een paar duizend veertjes worden verzameld en netjes gerangschikt, want er is eens een natuurvorser ge-

's Nachts houdt het mannetje haar gezelschap; de lange staart buigen ze over de rug, zodat het 'roer' in de richting van het snaveltje wijst. Na de broedtijd ziet men dikwijls vrouwtjes vliegen met een kromme, ietwat verfromfaaide staart.

Als het kroost groter wordt, is het wel woekeren met de plaatsruimte geblazen, maar er gaan veel makke mezen in één nest. Wel steken de staartjes hier en daar door de wand, zodat het nest wel een stekelvarken lijkt.

Als het kroost een dag of zestien oud is, verlaat het het zachte bedje, maar het blijft nog geruime tijd onder de hoede van de oude vogels. Ook 's winters ziet men de families nog wel bij elkaar, maar als de lente eenmaal haar intrede heeft gedaan, gaat een ieder zijn eigen weg. Dan begint het leven van verliefd zijn, vrijen en flirten, paren en nestbouwen en alles wat er verder op volgt.

L'Histoire se répète of wel: de geschiedenis herhaalt zich.

Charles Everitt

DE ROULROUL

*Foto: Wolfgang de Grahl
opgenomen in
dierenpark Wassenaar*

Deze patrijs is een van de mooiste die we kennen. De Roulroul (*Rollulus roulroul*) wordt aangetroffen in Maleisië, delen van Thailand en Burma en zelfs op enige eilanden van de Mergui Archipel en Borneo. Normaal zijn er bij een ras met zo'n groot verspreidingsgebied kleine verschillen bij de vogels in de verschillende gebieden, hetgeen dan leidt tot de classificatie in ondersoorten, maar bij de roulroul zijn geen merkbare verschillen waargenomen, op een klein verschil in grootte na.

Het is een vogel van de wouden en de bamboebossen, die het grootste deel van hun tijd besteden aan het zoeken naar insecten en larven, dat hun hoofdvoedsel is. Verder eten ze bessen en zaden en in een volière blijven ze prima in conditie op een voeding van gesneden gemengd fruit, een goed universeelvoer, gesneden runderhart, verschillende gerstsoorten en verder alle soorten levend voedsel. Hoewel ze de meeste tijd op de grond doorbrengen, zoeken ze een boom op als ze gaan slapen.

Roulrouls zijn 26 cm. lang en man en pop zijn gemakkelijk te onderscheiden. De man is van boven donker glanzend blauw-groen, dat op de achterrug en de stuit groener wordt. De vleugels

zijn donkerbruin, dat aan de uiteinden lichter wordt en op de schouders een blauwe weerschijn heeft. De korte staart is zwart, de kop is het opvallendste aan deze vogel door de lange, op een kokarde lijkende kuif van borstelige rode veren en een witte vlek tussen deze kuif en de lange zwarte haarachtige veren op het voorhoofd. Om het oog is een stukje rode huid zichtbaar, verder zijn kop en nek, evenals de onderzijde, zwart met een blauwe glans.

De hen heeft wel de zwarte veren op het voorhoofd, maar mist de kuif en de witte vlek. De kop is grijs, de rug en de onderzijde zijn groen, de vleugels kaneelbruin en de staart zwart.

De hanen zijn vaak strijdlustig tegen andere roulroulhanen en als ze bij meerdere hennen gehouden worden, kiezen ze slechts één hen als partner.

Met andere vogelsoorten leven ze zeer vreedzaam, daarom zijn het bijzonder geschikte vogels voor een volière met een gemengde bevolking.

Ze maken hun nest op de grond in het dichte hoge gras of onder lage dichtbegroeide struiken. De hen graaft een goed verborgen nestplaats, waarin ze 3 tot 6 witte eitjes van 39×32 mm. legt. De hen broedt alleen gedurende de broed-

tijd van 21 dagen. Pas uitgekomen jongen hebben donkerbruin dons, dofrode poten en donkere snavel, ze rennen reeds een uur nadat ze zijn uitgekomen rond. Beide ouders letten op de jongen en leiden ze naar de voedselplaats, waar ze de stukjes voedsel of de insecten in hun snavel voor de jongen houden, die het dan overnemen en opeten.

Als ze 7 dagen oud zijn beginnen de vleugeltjes veren te krijgen en een week later zijn de lichte punten van de veren al duidelijk zichtbaar. Hierna krijgen de jongen de groene kleur, de mannen donkergroen, de poppen lichtgroen. Als ze 4 weken oud zijn, kan men de jonge vogels daardoor al sexen. Dan is het ook tijd om de jonge mannen uit te vangen en apart te plaatsen, anders is de kans groot dat ze door de man gedood worden. De hennen kan men rustig bij de ouders laten. Op een leeftijd van 7 maanden zijn ze volledig op kleur en als ze aan hun omgeving gewend zijn, komen ze reeds tot broeden als ze één jaar oud zijn.

Er is geen enkele reden om de broedmachine te gebruiken om de eieren uit te broeden, want roulrouls zijn voorbeeldige ouders, die het nest niet in de steek zullen laten en die zeer zorgzaam voor hun jongen zijn.

ONKRUIDZADEN

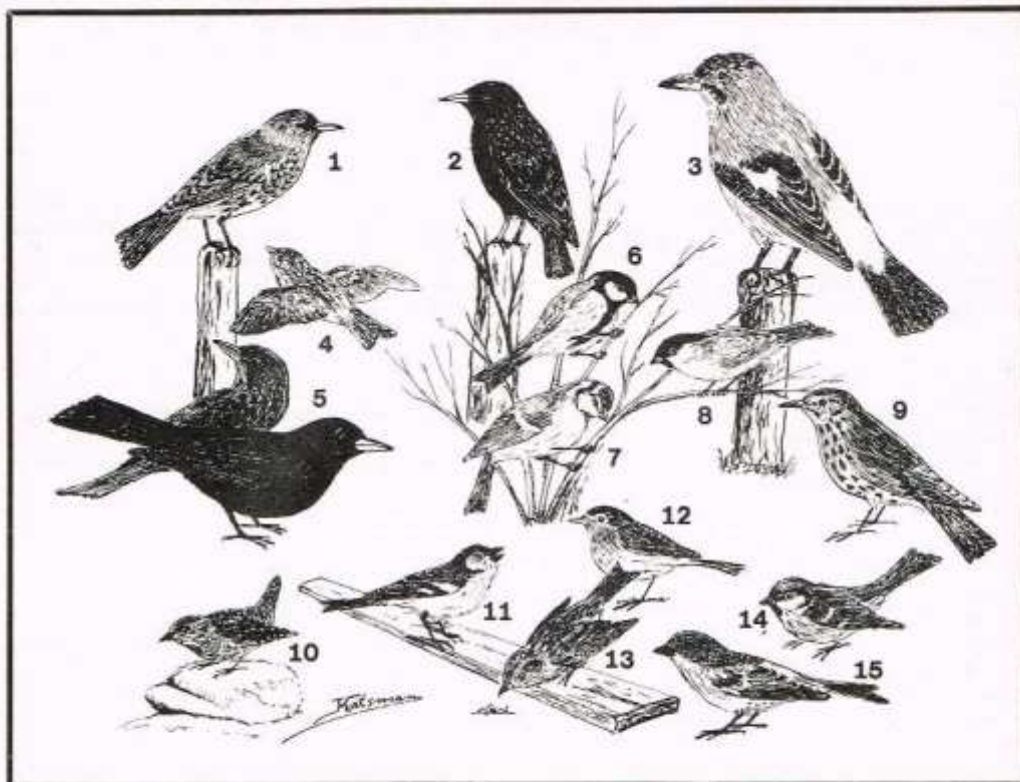
GROTE KLIS (*Arctium lappa*).

(Foto uit: Vogelfutterpflanzen, Verlag Jacob Helène).

Het onkruid dat we ditmaal behandelen, wordt in tegenstelling tot de meeste van de tot nu toe behandelde soorten, door lang niet alle vogels gegeten. Dat we het toch behandelen, komt doordat het zaad van de grote klis geneeskrachtige waarde heeft. Het is een bijzonder goed werkend tonicum met een bloedzuiverende werking. Dat de vogels de zaden niet gemakkelijk eten komt doordat ze tamelijk bitter zijn. In de natuur eten groenlingen en putters de zaden in de wintermaanden bijzonder graag, maar gedroogde zaden worden door putters in de volière meestal niet gegeten, mogelijk omdat het omhulsel te hard is.

De halfrijpe zaden kan men vanaf september aan de vogels voeren en als ze maar eenmaal aan de wat bittere smaak gewend zijn, zal men zien dat toch velen het zaad regelmatig eten, zelfs vele tropische vogels.

Maar weinig liefhebbers weten dat in de vroege lente jonge scheuten van de grote klis een bijzonder waardevol groenvoer voor de vogels zijn.

De vorige winter — bij leven en welzijn hoop ik het komende seizoen op dezelfde voet door te gaan — had ik een voerhuisje geplaatst, slierten pinda's en vetbollen, af en toe aangevuld met zonnebloempitten, opgehangen. Het voerhuisje was gevuld met universeelzaad, eveneens „zonnepitten” en allerlei tatelafval. Ik was erg benieuwd welke gasten ik op visite zou krijgen en aangezien ik dat nu weet, wil ik er graag iets over vertellen, temeer daar een inwoner van Nagele, de heer Katsman, naar aanleiding van een artikeltje van mijn hand in „De Noordoostpolder” bijgaande tekening vervaardigde.

De eerste gevederde vrienden die acte de présence gaven, waren niet zoals u waarschijnlijk zou denken, de mussen of spreeuwen maar de **merels**. Wel moet ik er bij zeggen dat die zwartrokken al zo'n beetje „stamgast” waren, aangezien zowel de burens als wij geregeld brood en dergelijke op het gazonnetje deponeerden. De merelmannen waren echter veel beter vertegenwoordigd dan de bruinachtige vrouwtjes: ik schat de verhouding acht op één. Op de tweede plaats kwamen de **mussen** — soms tientallen — en de montere **spreeuwen**. Die laatste gunden elkaar het licht in de ogen niet! Of lag er nog zoveel eterij, bij voorbeeld een brok waar gemakkelijk tien van zouden kunnen eten en er stond er eentje bij, geloof maar niet dat hij een ander toestond er naar te kijken,

laat staan er aan komen! Wou een ander toch mee snoepen, dan zaten ze elkaar prompt in de veren. Ook tijdens de Kerstdagen geschiedde dit; over „vrede op aarde” gesproken...

Als nummer vier verscheen de **roodborst** op het appél. Er waren twee exemplaren en hun territoria grensden vrijwel aan elkaar in onze buurt. De scheidinglijn liep door de tuin van de buurvrouw. Zat er één in mijn tuintje te tikken en de andere op de heg van de andere tuin, dan gebeurde er niks, maar zodra de een zich waagde op het „erf” van de ander, was het knokken geblazen. Dat gebeurde slechts zelden; kennelijk respecteerden ze elkaars gebied.

Er waren drie soorten mezen. Als eerste kwam de **koolmees** met zijn koolzwarte petje, geel vest, zwarte das en spierwitte wangen. Direct hierop had ik de **pimpelmees** verwacht, maar mis evenwel: eerst kwam de **matkop** zijn opwachting maken. Ik had hem al gehoord in het bos met zijn karakteristiek „péééh-péééh-péééh” wat hem duidelijk onderscheidt van zijn volle neef, de glanskop, die naar mijn beste weten nog niet in de Polder is signaleerd. Het was wel een dure kostganger, want vriend matkop gooide steeds eerst een stuk of tien zonnepitten overboord en eerst dan vond hij er eentje, die geschikt werd bevonden. Maar gelukkig wisten de bodemvogels dat die pitten best consumeerbaar waren. De hemelsblauwe pimpels lie-

Gasten in mijn tuintje

1. Kramsvogel
2. Spreeuw
3. Vlaamse gaai
4. Kneu
5. Merel man en pop
6. Koolmees
7. Pimpelmees
8. Matkopmees
9. Zanglijster
10. Winterkoning
11. Vink
12. Roodborst
13. Heggemus
14. Huismus man
15. Keep

ten niet lang op zich wachten. Als volleerde acrobaatjes bengelden zij aan de risten pinda's en hamerden de schil kapot, iets waar neef koolmees ook wel weg mee wist.

Af en toe schuifelde een onopvallend vogeltje onder de struikjes door; het leek wel een mus of een muis, maar het was de **heggemus**, die ook wel bastaardnachttegaal wordt genoemd. Zowel 's winters als 's zomers laat hij zijn lang niet onverdienstelijk liedje horen. Dan was er „kleine jan” de **winterkoning**, die echter liever verblijft hield in het voortuintje en af en toe maar eens een kijkje achter kwam nemen. Daarom verstrek- te ik hem op „zijn” terreintje ook maar wat uni- verseelvoer.

Ook de **vinken** vonden de weg naar de foerage- plaats; hun aantallen waren echter niet bijzonder groot. Zo nu en dan gebeurde het dat tussen de vinken ook een paar **kepen** zaten in hun winter- se tenue. Zij waren echter best het bekijken waard. Overal in het dorp waren groenlingen, maar ik moet zeggen dat ik ze in mijn tuintje niet heb gezien. Maar wat niet is...

Af en toe kwam een **zanglijster** een kijkje ne- men, maar die stond er bij de familieleden ken- nelijk niet al te goed in. Zodra hij neerstreek, zat onmiddellijk een merelman hem op zijn huid! Eenmaal zagen we een **kramsvogel** en twee keer een **koperwiek** (de laatste staat niet afge- beeld), maar zij bleven slechts heel kort. Kenne-

lijk was hun honger niet zo heel erg groot.

Tenslotte moet ik ook de **Vlaamse gaai** nog even noemen. Die zat eerste geruime tijd op het dak van het schuurtje de omgeving te verken- nen, vloog van de ene boom naar de andere, zwenkte naar een van de tuinen waar iets „groots” lag — een brok brood of een koude aard- appel — snapte dit weg en was meteen weer foetsie. Hij „weet” drommels goed dat hij „vogel- vrij” is en derhalve steeds op zijn qui vive!

Voor de meeuwen strooiden we brood aan de voorkant, maar aangezien zij de ramen dermate „beschilderden” met plakaten tijdens het heen en weer zwenken, zijn we daarvan teruggeko- men! Trouwens zij zijn brutaal genoeg en komen heus niet van honger en ellende om.

M. de Jong

UIT BUITENLANDSE TIJDSCHRIFTEN

Het broedsucces van Gordon Norris met hane- staart wida's wordt zeer uitvoerig beschreven in Cage and Aviary Birds van 2 en 9 oktober 1969.

De vogels brachten de zomer door in een bui- tenvolière en werden 's winters in een ruime vlucht binnenshuis ondergebracht, welke verbind- ing had met een buitenvlucht, zodat de vogels bij zonnig weer naar buiten konden.

In de buitenvolière hadden de hanestaart wida's andere wida'soorten, rijstvogels, een roodkuifkar- dinaal en een zilverbekje als gezelschap. In mei 1967 begon de man de pop het hof te maken en te baltzen. De pop maakte meerdere nesten op of dicht bij de grond. Op zekere dag werd in een nest dat pas half klaar was een ei gevonden, hetwelk door een paradijswida werd stuk ge- maakt.

Meerdere eieren werden gelegd, tot uiteindelijk een nest met 5 eitjes overbleef. Het eerste ei was op 4 juli gelegd, het laatste op 10 of 11 juli. Zeven dagen later kwamen enige eitjes uit, maar op zekere dag waren de jongen verdwenen.

Uit het volgende nest, weer van 5 eitjes, werd één jonge vogel grootgebracht. Ook in 1968 en 1969 werd telkens één jong door de hanestaart wida's grootgebracht.

C. E. van Berkel

SERINUS MOZAMBICUS

Wie kent hem niet, de Mozambiquesijs? Ik geloof dat het een van de meest bekende tropische vogels is. Bij zeer veel vogelliefhebbers maakt hij deel uit van de volièrebevolking en ik mag wel zeggen met bijzonder veel succes. Niet alleen dat hij een fraai gekleurd pakje heeft ook de zang is geweldig mooi. Dit laatste in tegenstelling tot de meeste andere kleine afrikaanse vogels. Jaarlijks worden zij in groten getale uit Afrika geïmporteerd. Zij komen daar in vele soorten voor en wijken af, afhankelijk van het gebied waar zij zich bevinden, in kleur of grootte. U heeft ook vast wel eens van de „dubbele” mozambiquesijs gehoord. Daarmede wordt de grootste van die soort bedoeld. Wij houden het in dit artikel echter bij de „kleine” welke u ook het meest zult aantreffen.

Man en pop zijn goed te kennen, althans bij volwassen vogels. Het popje heeft, zo ongeveer op de scheiding van keel en borst, een kransje van kleine grijze vlekjes. Het mannetje heeft dat niet en is ook wat feller van kleur. Wanneer u nu een koppeltje aanschaf, kan het zijn dat u toch twee mannen heeft. Jonge mannen namelijk zijn uiterlijk precies hetzelfde als het popje en hebben dus ook dat kransje van grijze vlekjes. Naarmate zij ouder worden verdwijnt dat en worden zij ook sterker van kleur. Dit kan echter wel enkele maanden duren. Vaak worden alleen mannelijke exemplaren gehouden; dit vanwege de zang die, zoals reeds gezegd, bijzonder mooi is. Toch is het wel de moeite waard eens een koppeltje aan te schaffen, alhoewel dat beslist niet zo gemakkelijk is. Niet vanwege het geslachtsonderscheid maar meer nog het bij elkaar brengen van twee vogels die wat voelen voor elkaar; het overwin-

nen van een „haar-hem” probleem. In de loop van de jaren heb ik verscheidene koppeltjes gehad die totaal geen erg in elkaar hadden. Ze kèken nog niet naar elkaar. Na veel geruil — u kent dat wel — is het dan uiteindelijk toch gelukt.

Het was nog betrekkelijk vroeg in het voorjaar toen ik tot de ontdekking kwam dat het mannetje ontzettend actief was. Niet eens zo moeilijk om tot die ontdekking te komen, want zijn gezang was niet van de lucht. Het was gewoon fascinerend zoals hij zich als het ware aan haar presenteerde. Het kon niet uitblijven, daar moest iets van komen. Het duurde niet lang of beiden vlogen af en aan met in hun bekjes het nestmateriaal dat bestond uit sisalvezels en een enkel gras-halmpje. In een kleine den hadden zij in enkele dagen een klein, mooi afgewerkt, komvormig nestje gebouwd. Van binnen was het bekleed met een enkel veertje. Tijdens dat zij het interieur aan het inrichten waren, kon je ze in alle mogelijke en onmogelijke hoekjes van de volière aantreffen op zoek naar pluïsjes en stofvliesjes. De gehele volière werd door hen als het ware schoongemaakt en vaak zag je ze met „bestofte” bekjes vol met wat kleefachtige witte pluïsjes de kom van hun nestje „besmeren”. Toen de bouw en inrichting bijna was voltooid, bleek de een of andere vandaal de aardigheid te hebben gehad het voor een groot deel te slopen. De moed werd echter niet opgegeven en toen ik twee dagen later weer eens ging kijken was de schade nagenoeg hersteld en lag er reeds een eitje in. Het legsel werd niet groter dan drie en vanaf de dag dat het eerste eitje was gelegd zat het popje regelmatig op het nest. De eitjes bleken bevrucht te zijn. Tegen de tijd dat de eitjes zouden uitkomen, overkwam hen weer een ramp. Wie het geweest is weet ik niet, maar op een morgen trof ik het nestje volkomen geplunderd en de eitjes waren spoorloos. Mij bezorgde dit een flinke depressie en het is maar goed voor de dader dat ik er nooit ben achter gekomen wie het geweest is. Nog geen week nadien konden we echter weer met enig optimisme de toekomst tegemoet zien; de sijsjes waren wederom doende een nestje te bouwen. Het zekere voor het onzekere nemend hadden zij ditmaal hun oog laten vallen op een vrij groot half open nestkastje. De inrichting was niet zo fijn als hun eerste bouwsel maar zij namen er kennelijk genoegen mee en na enige tijd waren er weer drie eitjes. Het popje broedde vol ijver en pa in spé hield zich in de direkte omgeving op en gaf zonder enige moeite lange geweldig mooie voordrachten.

De eitjes waren op het eerste gezicht wit van kleur. Bij nadere beschouwing bleken zij toch een enkel heel licht bruin stipje te vertonen. Na ongeveer 13 à 14 dagen lagen er twee bruinachtig gekleurde jongen. Zij hadden een weinig dons en hun bekjes waren geel omrand. De eerste dagen was er niet veel groei waar te nemen.

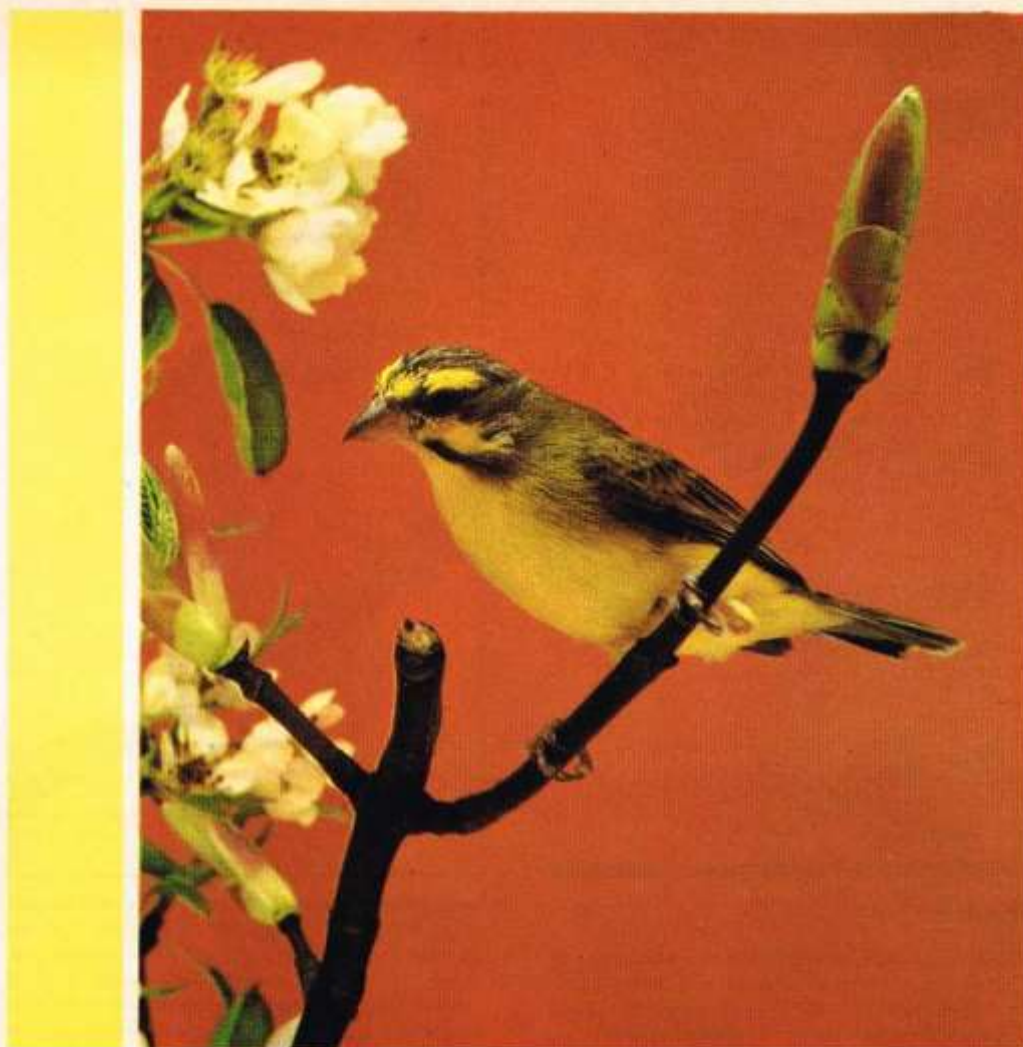

Foto: P. Ramaekers

Beide ouders deden echter hun uiterste best hen het nodige voedsel te verstrekken. Het meest namen zij universeelvoer waardoor tevens een gelijke hoeveelheid krachtvoer, gedroogde insecten en een klein aantal meelwormen was gemengd. Ook appel, sinaasappel, peer, trosgerst en een goed mengsel prachtvinkenzaad behoorde tot hun menu. Nadat de eerste tien dagen van hun prille bestaan om waren, gingen zij zienderogen vooruit en al spoedig waren op borst en buik de geel-groene stoppels te zien. Toen het zover was dat hun oogjes open waren, heb ik ze geringd met de 2.3 mm ring. Na ruim drie weken werden de eerste nog stuntelige vlieg pogingen ondernomen en verlieten zij het nest. Nog ongeveer drie - vier weken werden zij door beide ouders gevoerd, terwijl in hetzelfde nestkastje reeds aan het volgende legsel een begin was

gemaakt. Het nestje werd niet eens opgeknapt en waar nodig van nieuw materiaal voorzien. Zij gingen zonder meer door alhoewel ik wel moet zeggen dat zij het keurig schoon hadden gehouden. De uitwerpselen van de jongen werden steeds door hen verwijderd.

Het geheel herhaalde zich nog twee maal en op dit moment vliegen 6 mooie jongen, „afgeleverd” in drie ronden, in de volière. De jonge vogels heb ik steeds bij de ouders in dezelfde ruimte gelaten en terwijl het popje zat te broeden, zorgde pa wel voor de nodige afleiding zodat er geen storingen ontstonden.

Het op kleur komen van de jonge vogels vergt nogal wat tijd en ik verwacht niet dat zij het eerstvolgende tentoonstellingsseizoen kunnen meedoen. Niet zo erg, er komt wel weer een volgend seizoen.

KLEUR-KANARIE

Vererving

H. J. Veerkamp

De ivoorfactor.

Als laatste in deze serie artikelen de werking van de ivoorfactor. De kanarie die de ivoorfactor bezit, zichtbaar wel te verstaan, laat een geheel andere tint zien als hetgeen aan vetstofkleur bij de niet-ivoorfactorige. We nemen als voorbeeld een oranje-rode, deze bezit in alle delen van veer, zo ver deze kleurbepalend zijn, carotinoïde. De ivoor mist in een deel van de veer de vetstofkleur. Namelijk aan de zijtakjes van de baarden.

Bij de zalmvogel zijn de toppen van de veren kleurloos, dit veroorzaakt het zogenaamde — schimmel-effect —. Zowel bij de oranje-rode of zalmvogel, die hun verschil in kleur te danken hebben aan het al of niet bezitten van de intensiefactor, kunnen beide kleurslagen hun bezit aan carotinoïde volledig ontplooiën. We kunnen stellen dat dit niet het geval is bij de ivoor.

Slechts een gedeelte van de kleurbepalende baarden is, zoals bovenstaand is gezegd, voorzien van kleur. Daarbij komt de wat dikkere keratinelaag waaruit de veer is opgebouwd. Deze hoornachtige substantie geeft een diffuus beeld van de aanwezige kleurstof. Anders gezegd: zij verhindert een volledige kleuruiting.

Vooraf op de geelcarotinoïde heeft de ivoorfactor

een verrassende uitwerking. Zo zal bij een strogele vogel waarin de ivoorfactor is ingefokt, van het geelbezit weinig meer te zien zijn. De lichtgele kleur is bijna geheel geabsorbeerd door werking van de ivoorfactor. Sommige exemplaren van deze geel-ivoren zijn met moeite te onderscheiden van een witte.

Vooraf als we ivoor met wit gaan kruisen dan wil het wel gebeuren dat de nateelt hiervan verwarring geeft. Omreden de ivoor heeft een wit jeugdkleed. Groeit nu zo'n ivoor met een zwak geelbezit op, dan is het niet geheel denkbeeldig dat we deze geel-ivoor voor een witte houden.

Naar gelang het bezit van geel of roodcarotinoïde zal de ivoorkanarie verschillen in kleuruiting. Nuanceringen van wit, bijna kleurloos crème, zwak rose tot diep rose toe. We moeten niet van de veronderstelling uitgaan dat we met de ivoor maar raak kunnen kweken. Willen we geel-ivoor, ivoor (crème) of rose-ivoor fokken, dan is het zaak dat we ze paren aan partners die de daarvoor geschikte kleur bezitten. Dus geen geel-ivoor aan o. rood of rose-ivoor paren.

De zelfstandige ivoorkleur, de crèmekleurige dus, kunnen we beschouwen als een vogel met een zwak roodcomponent tegenover een sterk geelcomponent. Doordat we het te maken hebben met een

structuurverandering, die van invloed is op de carotinoïde, geven we de ivoorfactor aan met **Struc-tuur-Carotinoïde** (sc^+ / sc). De ivoorfactor is reces-sief en vererft geslachtsgebonden.

In formulevorm hebben we de volgende typen.

In de mannelijke lijn duiden we de niet-ivoor aan met sc^+ / sc^+ , voor de vogel welke split voor ivoor

is gebruiken we sc^+ / sc en de ivoorman met sc/sc .

De poppen zijn niet-ivoor sc^+ of sc ivoor.

Het zal de lezer zijn opgevallen als we met reces-sieve factoren werken, dat we steeds vijf mogelijk-heden hebben om paringen uit te werken.

Zo is het ook met de ivoor.

Niet-ivoor x Ivoor.

$$\frac{(x) sc^+}{(x) sc^+} \times \frac{(y) sc}{(y)} = 50\% \frac{(x) sc^+}{(x) sc} \text{ niet-ivoor/ivoor, } 50\% \frac{(x) sc^+}{(y)} \text{ niet-ivoor}$$

Niet-ivoor/ivoor x ivoor.

$$\frac{1. (x) sc^+}{2. (x) sc} \times \frac{3. (y) sc}{4. (y)} = \frac{1. (x) sc^+}{3. (x) sc} \text{ niet-ivoor/ivoor, } \frac{2. (x) sc}{3. (x) sc} \text{ ivoor}$$

$$\frac{1. (x) sc^+ \text{ niet-ivoor, } 2. (x) sc \text{ ivoor.}}{4. (y)}$$

Niet-ivoor/ivoor x Niet-ivoor.

$$\frac{1. (x) sc^+}{2. (x) sc} \times \frac{3. (y) sc^+}{4. (y)} = \frac{1. (x) sc^+ \text{ niet-ivoor, } 2. (x) sc \text{ niet-ivoor/ivoor}}{3. (x) sc^+}$$

$$\frac{1. (x) sc^+ \text{ niet-ivoor, } 2. (x) sc \text{ ivoor.}}{4. (y)}$$

Ivoor x Ivoor.

$$\frac{(x) sc}{(x) sc} \times \frac{(y) sc}{(y) sc} = 50\% \frac{(x) sc}{(x) sc} \text{ ivoor, } 50\% \frac{(x) sc}{(y)} \text{ ivoor.}$$

Ivoor x Niet-ivoor.

$$\frac{(x) sc}{(x) sc} \times \frac{(y) sc^+}{(y) sc^+} = 50\% \frac{(x) sc^+}{(x) sc} \text{ niet-ivoor/ivoor, } 50\% \frac{(x) sc}{(y)} \text{ ivoor.}$$

Aan de hand van de verschillende schemaatjes kan men zelf zien wat de meest voordelige paringen zijn.

En zo zijn we aan het slot gekomen van deze artikelenreeks. Dit wil geenszins zeggen dat nu alles op het gebied der erfelijkheid van de kleurkanarie behandeld is. We moeten het dan ook meer als een basis zien van waaruit men verschillende factoren-combinaties zelf kan samenstellen.

Veel is er al bereikt op het gebied van de kleurkweek. Er is echter nog veel meer te verwachten. We zullen dan eerst de mogelijkheden moeten weten van de werking van de verschillende factoren. We denken daarbij aan de inofactor, de grijs-vleugelfactor(en), die onbesproken zijn gebleven. Nog lang niet zijn alle mogelijke complicaties van factoren uitgeprobeerd. Veel tijd is hiermee gemoeid, het zal dan ook nog wel jaren duren voordat we een duidelijk inzicht krijgen.

De ivoorfactor kan ons nog veel te zien geven. Door haar werking is het mogelijk om dominant-witten

en zilvertinten zonder aanslag te fokken. Zo wel in de klassieke, pastel en opaalserie kunnen we nog voldoende werk verrichten. Hoewel het een eerste vereiste is dat we de verschillende kleuren kunnen onderscheiden is dit echter niet voldoende. De erfelijke gedragingen der verschillende factoren zullen we moeten leren.

Zeker wil ik niet beweren dat dit altijd even gemakkelijk is en voor iedereen begrijpelijk. Doch met een weinig inspanning is het voor de meesten van ons toch wel te leren.

Ik ben er van overtuigd dat de liefhebber, ieder op zijn eigen manier, zich in zijn hobby uitleeft. De kennis der erfelijkheid is een deel van onze mooie kleurkanariesport. Het geeft ons een heel klein beetje 'n inzicht in datgene wat we noemen, de wetmatigheid van de natuur.

Door kennis van deze wetmatigheid kunnen we zelf kleurvariaties doen ontstaan en verbeteren. En dit houdt juist de kleurkanarieliefhebberij op een levendig en interessant niveau. Nooit is er stilstand, immer op zoek naar de ideale kleurslag.

Mijn reis naar Londen.

Door toedoen van onze aktieve penningmeester de heer van Splunter, kwam ik in het bezit van een brief van een enthousiaste harzerkweker uit Ilford. Ilford een voorstad van Londen met 200.000 inwoners.

Bedoelde kweker vroeg mij of ik hem wilde helpen wat meer kennis te vergaren van de waterslager, welke hij toen hij op onze bondstentoonstelling in Blijdorp, Rotterdam, als inzender aanwezig was, had gezien en gehoord. In Engeland waren de waterslagers niet bekend en als een van de weinige harzerkwekers aldaar, was hij lid van een duitse vereniging in Hannover. Ik heb deze man een bandje gestuurd met theorie over de zang van de waterslager en vanzelf ook de zang van deze vogel. Ik kreeg een uiterst dankbare brief terug met het compliment voor het goede English kunststuk. Ik had het bandje door een vriend van mij die leraar MO engels is, laten inpraten. Het bleek toch nog vrij moeilijk te zijn, want hoe vertaal je al die technische termen? Al spoedig kreeg ik elke week een brief van de man en op een dag in april werd ik opgebeld vanuit Londen. Dat was nog maar het begin want zeer veel telefoontjes volgden. En ik maar engels koeterwalen. De man zelf sprak enkele woorden duits. U moet zich voorstellen hoe zo'n gesprek verloopt. Mijn vrouw lag soms dubbel van het lachen om mijn uitspraken. Ondanks alles begrepen we elkaar en ik beloofde hem tevens eens wat goede waterslagers. Hij was daar uiteraard bijzonder verheugd mee en hij verzocht mij naar Londen te komen. Het leek mij wel wat en op een goede dag ben ik vanaf Zestienhoven met de BAF naar Southend gevlogen. Ik had nog nooit gevlogen en het was voor mij een openbaring, geweldig. Bij aankomst nog een hachelijk moment, want hoe moet je kanaries meenemen? In een kleine doos in mijn tas zaten 1 man en 2 poppen. Door de controle; pas gezien, tas gezien, oké. Een zucht van verlichting. Nog een uurtje met de trein en ik kwam aan in Ilford. We hadden elkaar reeds een foto gestuurd en de herkenning was dan ook snel en bijzonder

hartelijk. Als oude vrienden schudden we elkaar de hand. Bij de man thuis wachtte mij een prima maaltijd. Wat hebben we gekletst; met handen en voeten. En ik maar in mijn kromme engels het hoe en waarom vertellen. De band nog eens gedraaid en getracht de zangtoeren uit te leggen hetgeen hij al gedeeltelijk bleek te snappen. Voor mij een vaststaand feit dat zonder goede voorlichting een niet ingewijde kweker van zangkanaries er geen fluit van snapt ook al beschikt hij over een bandje of plaat. Theoretische kennis is onmisbaar om de zang te beoordelen, praktische kennis is onmisbaar om de zang te beluisteren. Beide zijn nodig om de zang te waarderen en er van te genieten. Na een prachtig weekend waarin ik heb genoten van al het bekende en onbekende van Londen en omgeving, kwam ik weer veilig thuis. Het eerste resultaat van dit alles is, dat er nu ook in Engeland bewust waterslagers worden gekweekt.

Drie dagen Londen; sight-seeing, voorwaar een belevenis. Nu ligt er weer een brief klaar voor een Tsjechische harzerliefhebber.

Ook onze sport kweekt verbroedering.

H. Wieringa.

Wij mochten in verband met de oprichting van speciaal-clubs een groot aantal positieve reacties ontvangen. Het zou te ver voeren al deze reacties onder deze rubriek te plaatsen. Voor één ervan, welke een totaalbeeld geeft van de overige willen we een uitzondering maken.

Hoera, de speciaalclubs zijn er.

Met groot genoegen hebben we in het bondsorgaan kunnen lezen dat het hoofdbestuur verschillende speciaalclubs heeft opgericht. Gaarne wil ik door dit schrijven alle geïnteresseerden trachten te stimuleren zich zo spoedig mogelijk als lid van een van deze clubs op te geven. Te meer daar het kweken van standaardvogels een liefhebberij apart is. Het veredelen of creëren van een nieuwe type, kleur en/of tekeningspatroon vereist kennis. Deze kennis kan men opdoen door technische dagen te organiseren en door onderlinge gegevens uit te wisselen. Dit lijkt mij dan ook het doel van een speciaalclub. Niets is boeiender en interessanter dan het bestuderen van het gedrag der fysieke factoren van een bestaande diersoort of het creëren van een nieuwe kleur of tekening.

Ook de afdelingsbesturen kunnen hun leden er op attenderen welke voordelen een speciaalclub kan bieden, zowel voor de individuele liefhebber als voor de afdeling waarvan die liefhebber lid is. Welke afdeling heeft niet graag specialisten onder hun leden en daarmee in de toekomst topvogels op hun onderlinge tentoonstelling? Of het nu zebravinken, grasparkieten of andere specialisten zijn, de onderlinge shows zullen aanzienlijk

ker worden dan voorheen. Dit zult u straks vast en zeker met mij eens zijn.

De vijf gulden contributie kan mijn inziens voor niemand een bezwaar zijn, daar deze gelden uitsluitend ten goede komen aan de speciaalclub.

Ook voor u is er een speciaalclub, zorgt dat u er bij komt.

A. B. J. Braam

Kuifkanarie

Ik kweek sedert enige jaren gekuifde kanarie's met de bedoeling om een vogel op de tentoonstelling te brengen die kan wedijveren met de Engelse postuurkanarie. Alleen zal het mij wel niet lukken en daarom wil ik door dit schrijven de kuiven wat meer in de belangstelling plaatsen.

Op de laatste tentoonstelling te Rotterdam waren er slechts vijf kuifkanaries en, landelijk gezien, is dat wel wat weinig. Postuurkanaries waren veel meer ingezonden dan voorheen en we zien dat er daar meer belangstelling voor komt. Enige jaren geleden kocht ik een kuifkanarie die geelbont van

kleur was met weinig bontvorming. Deze paarde ik aan een witte en aan een gele pop en hieruit werden gele en witbonte mannen, met en zonder kuif geboren. De gekuifden met weinig bont werden gepaard aan witte en gele vogels en hieruit kwamen witte en gele gekuifden waarvan de kuiven bij de witte vogels licht-grijs en bij de gele iets donkerder waren. Om nu een donkere kuif op een egale vogel te krijgen moet men met groene en bruine vogels gaan kweken en deze paren aan gele en witte vogels met kuif. Hieruit komen allemaal bonte vogels welke we weer paren aan egale vogels. Daaruit komen dan witte en gele vogels met donkere kuif. Nu moet u niet denken dat het allemaal egale vogels met donkere kuif zijn; de meesten hebben nog bontvorming.

Deze laatste moet u aanhouden voor de kweek en ook die welke geen kuif hebben; dit zijn dan de kuifbroed vogels die we kunnen paren aan gekuifden. Als u twee gekuifden met elkaar zou paren, bestaat de kans dat er dode of zeer zwakke vogels

komen. Dit vanwege de lethaalfactor die dan meespeelt. Wat mij bij kuifkanaries erg opvalt is dat de hals over het algemeen smaller is dan bijvoorbeeld bij de Glosters. Daardoor is het ook moeilijker om een goede kuifvogel te kweken. Bij een smalle hals is meestal ook de kop smal waardoor de kuif niet tot zijn recht komt. Het is dan ook van groot belang om bij het samenstellen van onze kweekkoppels een strenge selectie toe te passen. Het is moeilijk, maar daardoor geeft het wel een stimulans om er mee door te gaan, U ook?

Door W. de Vries

De keep

In het oktober-nummer van Onze Vogels verscheen een artikel over de keep. Evenals in een eerder artikel over deze vogel in het november-nummer van 1964 wordt niet geraapt over de keep als volièrevogel. Sporadische broedresultaten in de nederlandse natuur worden vermeld, geen enkele opmerking echter over dergelijke resultaten in de kooi. Dit schrijven is bedoeld als (geringe) informatie over het laatste en tevens als verzoek om inlichtingen over eventuele geslaagde broederij in de volière.

In de winter van 67-68 hipten een vrouwtjes-keep en twee manvinken mijn volière binnen. Na een wenningsperiode van twee maanden voelde de keep zich goed thuis in de kooi (2x2x8 meter, waarin een binnenkooi van 2x2x3 meter). Het was de meest actieve vogel temidden van kanaries en vele kleine tropische vogeltjes; nooit zat zij, zoals de vinken, in elkaar gedoken op een stokje, maar altijd hipte zij rond, kleine insecten vangend. Nimmer joeg zij door de volière, zij was de grootste vrienden met al haar medebewoners.

Toen met het voorjaar de broedtijd gekomen was, gedroeg de keep zich zeer broeds: zij sleepte takjes en veertjes naar een open buiten-nestje, doch zichzelf en andere vogels sleepten dit materiaal weer even hard weg. In deze tijd ook trachtte de keep de manvinken te verleiden. Deze gingen hier echter niet op in en lieten zich onbetuigd. Het geheel leverde zoals U zult begrijpen dan ook geen enkel resultaat op. De volgende winter vertoonde zich een mannetjes-keep, die eveneens in mijn volière kwam te wonen. Deze nieuwe gast toonde zich heel wat agressiever tegenover de andere vogels en vooral ook het vrouwtje moest het ontgelden; toen echter zijn heerschappij algemeen aanvaard was, drong hij niet verder aan en gelukkig zijn er dan ook geen slachtoffers gevallen. In het voorjaar begon het vrouwtje weer te dragen en na een maand van doelloos slepen werd een open kanarienenestkastje in de binnenkooi als nestplaats gekozen. Het diepe komvormige nest, gebouwd van uitgeplozen touw, fijne takjes en blaadjes, werd in drie dagen gebouwd. Wanneer ik in de

kooi kwam, bleef de keep rustig op haar nest zitten; het mannetje vertoonde zich nooit in de buurt van het nest. In deze dagen vonden ook vele paringen plaats; het betrof een zeer uitgebreide hofmakerij. In het nest werden vier „kanarieachtige“ eitjes gelegd. Tevens begon in deze legdagen een merkwaardige vorm van symbiose: een van de kanaries namelijk, die de kunst van het nest maken niet verstaat, gebruikte het kepennest eveneens als broedplaats en wist ook een eitje erin te leggen. Ik besloot dit eitje eruit te halen. De keep keerde terug naar haar nest en gedroeg zich alsof er niets gebeurd was. Enkele dagen later echter waren alle eitjes verdwenen en de keep keerde niet terug naar haar nest: het einde van dit avontuur.

F. J. M. Raaijmakers

Dat over het houden van de keep in de volière niets in het door u genoemde artikel wordt omschreven, is een logisch gevolg van het feit dat het in Nederland namelijk verboden is deze vogel te houden. Hij is niet als kooivogel in de vogelwet genoemd.

Red.

Diamantvink mutatie???

Reeds menigmaal is over de zo aantrekkelijk zijnde Diamantvinken geschreven. Zelden hoort of leest men over mutaties bij deze vogels.

Overigens vind ik dat er toch weinig berichten verschijnen omtrent kleur- of vormafwijkingen bij onze tropische vogels. Wellicht is het daarom misschien interessant te vermelden dat de heer G. van Kooten te Zeist, tussen zijn 24 jonge Diamantvinken (van twee oude koppels) er één had met een zuiver gele stuit.

De jonge vogel was nog lang niet op kleur, zodat een eventueel verdere kleurafwijking, bijvoorbeeld een gele snavel, nog niet geconstateerd kon worden.

De heer van Kooten wil hier echter verder mee kweken door deze mutatie (?) terug te kruisen op de ouders.

Het is niet onbestaanbaar dat er meerdere liefhebbers zijn die hetzelfde proberen te doen. Daarom kom ik nog even terug op het begin van dit berichtje, dat het zo jammer is dat er niet meerdere kleurafwijkingen vermeld worden, zodat gezamenlijk kweken mogelijk wordt en de liefhebberij daarvoor nog intenser beleefd kan worden.

Mijn kweek met

Onder deze titel gaan we met ingang van januari 1970, van start met een wedstrijd waaraan u allen kunt meedoen.

Wanneer u in uw volière een bepaald kweekresultaat heeft behaald en dat resultaat in een artikel weet weer te geven en bovendien dat artikel doet toekomen aan de redactie, dan dingt u mee naar een van de vier prijzen die voor deze wedstrijd ter beschikking zijn gesteld. Deze prijzen zijn resp. 100, 75, 50 en 25 gulden.

Het is de bedoeling dat u een zo volledig mogelijk verslag maakt van het betreffende kweekresultaat. Dit behoeft echt geen extreem geval te zijn. Een verhaal over de kweek met bijvoorbeeld zilverbekjes komt evengoed in aanmerking als een waarin de kweek met paradijswida's wordt omschreven. De essentie is, een zo volledig mogelijke weergave van een bepaald kweekresultaat in een goed leesbaar artikel.

Wanneer u aan deze wedstrijd wenst deel te nemen, dient u uw bijdrage als titel te geven:

„Mijn kweek met“, waarbij u dan in plaats van de puntjes de betreffende vogelsoort dient te vermelden.

Aan het slot van het artikel vermeld u uw naam en adres. De redactie behoudt zich het recht voor te bepalen of het artikel wel of niet zal worden geplaatst. U ontvangt daarover bericht. Wanneer het artikel is geplaatst ontvangt u, buiten de eventueel toe te kennen prijs, een bedrag van tien gulden. Aan het eind van 1970 zal een niet partijdige jury beslissen welke van de artikelen voor een van genoemde prijzen in aanmerking komen.

Artikelen in te zenden aan: Redactie binnenland, C.E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom.

De inzendingstermijn sluit: 1 oktober 1970.

De Regenboogvink

Deze in liefelijke pasteltinten gehulde vogels behoren tot de zeer uitgebreide Vinkenfamilie, Fringillidae en tot de Subfamilie Richmondeninae, waartoe ook de Kardinalen gerekend worden. Samen met de Indigovink, de Mexicaanse Nonpareil, de Lazulivink en de Veelkleurenvink vormt de regenboogvink een groepje zeer gevarieerde en ongemeen bont gekleurde vogels, die we algemeen als de Amerikaanse Kleurvinken betitelen.

Zuidwest-Mexico is het land van herkomst, waar de Regenboogvinken, standvogels zijn. Er worden in bepaalde streken twee ondersoorten aangetroffen, de species vorm **L. leclancheri** en **le-chancheri grandior**, die zoals de naam reeds aanduidt alleen wat groter van formaat is.

Een beschrijving van het gevederde kan wel achterwege blijven, de kleurenfoto geeft de vogel bijna iets te mooi weer, maar dit kan ook wel verklaard worden doordat wij deze vogels slechts zelden in al hun pracht te zien krijgen, daar ze in gevangenschap vaak iets van hun kleuren inboeten. Uiterlijk doet dit vogeltje met zijn grote zwarte ogen wel even denken aan ons Roodborstje. De vrouwtjes missen deze kleurenpracht geheel en heeft olijfgroengrijze bovendelen en kopzijden; de vleugels, bovenstaartdekveren en staart is wat blauw bewaasd; de teugels, een ring om het oog en de onderdelen zijn helder geel; de borst en lichaamszijden zijn olijfkleurig bewaasd.

De vogels leiden een verborgen bestaan in de dichte, nogal droge bossen in het Mexicaanse laagland en ze verblijven het meest tussen het gebladerte of op de grond onder de struiken. Ze voeren zich voornamelijk met allerlei kleine insecten en larven, maar ook met gras- en onkruidzaden, bessen en groene uitlopers.

Jaarlijks worden deze vinken ingevoerd, maar het zijn meestal alleen mannetjes, waarnaar de vraag uitgaat. De poppen zijn trouwens moeilijk te onderscheiden van die van de Mexicaanse Nonpareil en van de jonge mannetjes van de laatstgenoemde soort, maar het groen op de bovendelen is beslist grijzer, terwijl het geel op de onderdelen duidelijk dieper is.

Sedert 1900 komen ze in Europese collecties voor. Na aankomst zijn ze zeer gevoelig en bevattelijk voor allerlei ziekten. Ze moeten met de grootste zorg worden geacclimatiseerd in een verwarmde ruimte, terwijl ze vooral ook levende insecten, een paar meelwormen per dag en miereneitjes moeten krijgen, totdat ze vertrouwd geraakt zijn met eivoer, universeelvoer en een zaadmenu, bestaande uit gierst, witzaad en wat onkruidzaden. Groenvoer en doorgesneden vruchten mogen niet op het dagelijkse menu ontbreken.

In een kooi komen deze vogels in het geheel niet tot hun recht. Een ruime, met allerlei groenblijvende planten voorziene vitrine kan er toe leiden dat de vogels snel aan hun verzorger wennen en tam worden. Ideaal is een kas-volière met een dichte struikbegroeiing; hier vinden ze hun natuurlijke omgeving enigszins terug, maar ze zullen van de geboden gelegenheid om zich in het dichte gebladerte of onder de struiken terug te trekken maar al te graag gebruik maken en ze doen daarin niet onder voor de Japanse Nachtegalen, die alleen uit hun veilige schuilplaats komen als er iets lekkers te halen valt.

Ze zijn echter verzot op zon en zoeken vaak een plaatsje op een kale tak uit om een zonnebad te nemen. Baden doen ze ook graag en uitbundig, maar ze moeten dan altijd gelegenheid hebben spoedig weer op te drogen, hetzij onder een warmtelamp, hetzij in het verwarmde nachthok. Gedurende de hele zomer kunnen ze uitstekend in een beschutte buitenvolière gehouden worden. Laat men een Polygonum hier over heen groeien dan bereikt men dat ontelbare vliegjes en insecten de bloemtrossen bezoeken en onder het bereik van de vogels komen, die dan de hele dag langs het gaas te zien zijn.

Ook kan men zo nu en dan een laag oud blad onder de struiken strooien, waartussen zich altijd talrijke insecten en larven bevinden. Strooit men hierop een aantal pissebedden, wat enchytraëen, maden en wormen, dan hebben de vogels daar spoedig een rijk jachtterrein. Verse miereneieren en takken met bladluizen helpen stellig mee de vogels in prachtige conditie en op kleur te houden.

Zijn de vogels eenmaal in de volière gewend dan geven ze meestal de voorkeur aan in de open lucht te overnachten. Met het oog daarop is het goed een gedeelte van de volière te overdekken met plastic golfplaten, waaronder de groenblijvende struiken gezet worden, waarin ze gaan zitten slapen. Hoewel er liefhebbers zijn, die het erop wagen deze vogels ook de hele winter buiten te laten en ze het ook wel schijnen te kunnen overleven, acht ik dit beslist verkeerd. Ze horen 's winters in een verwarmde ruimte en mogen hoogstens op zonnige dagen overdag naar buiten.

Hoewel het dus makkelijk zou zijn paartjes te vormen, zijn broedresultaten hoge uitzonderingen. Enkele kruisingen zijn daarentegen tot stand gekomen, o.m. met de **Indigovink**, **Passerina cyanea** en naar verluidt ook met de **Wilde Kanarie**, **Serinus canarius**, maar dit laatste blijft dubieus.

Men kan deze vogels goed in gezelschap hou-

vervolg op pag. 565

ZEBRAVINKEN

door Cyril H. Rogers

Naast de gewone witte zebravink die ik in mijn vorige artikel in „Onze Vogels” besprak, besteedde ik eveneens aandacht aan het bestaan van een andere witte mutatie, waarbij echter bepaalde tekeningen op de witte grondkleur zichtbaar waren. De gewone witte kleur vererft zoals wij hebben gezien, recessief, terwijl de kleurslag die ik nu ga bespreken een geslachtsgebonden kleur is en op dezelfde manier overerfelijk is als bij de wel bekende bruine mutatie. Toen deze mutatie zich voor het eerst manifesteerde werden deze vogels maskerzebravinken genoemd, tegenwoordig spreken we van zwart masker zebravinken, ter onderscheiding van de bruinmaskers die we nu ook kennen. Kwekers hebben veel interesse getoond in de kweek van deze vogels en er zijn aanzienlijke vorderingen gemaakt in de kweek van eersteklas tentoonstellingsexemplaren.

Het is de bedoeling om vogels te kweken waar-

bij de mannen de normale man-tekening hebben op een witte of zo goed als witte ondergrond. Het zal duidelijk zijn dat met deze maskeringen in variatie in de eigenlijke kleur die te zien is bij de vogels afzonderlijk, die ook nog uit verschillende paringen voortkomen, onvermijdelijk is. Aan het einde van dit artikel volgt de standaard voor zowel mannen als poppen.

Laat ik om te beginnen even duidelijk stellen dat

het niet mogelijk is om zwartmasker zebravinken te kweken door eenvoudig gewone witte aan gewone grijze zebravinken te paren. De variëteit kan alleen gekweekt worden, als tenminste één van de oudervogels de maskerkfaktor in zijn genetische samenstelling heeft. Omdat het een geslachtsgebonden variëteit is, is het voor mannen van elke kleur, en ik bedoel wel degelijk elke kleur, mogelijk om de maskerkfaktor in „splitvorm” te bezitten. Het is vreemd, maar een vogel die er uit ziet als een gewone witte man, kan maskerverervend zijn, en dit is ook het geval ten aanzien van normale, bruine, grijze, crème- en grijsvleugel zebravinken. Een pop kan niet maskerverervend zijn en als het de kleur in zijn genetische samenstelling heeft, dan moet deze in de bevedering eventueel zwak, te zien zijn.

Ongetwijfeld de meest eenvoudige manier om het grootste aantal zwartmasker zebravinken te kweken is het paren van zwartmasker mannen aan zwartmasker poppen, waarbij alle jongen zwartmasker zebravinken zullen zijn. Dit is echter niet altijd de beste manier om eerste klas goed getekende vogels te kweken. Naar mijn ervaring is het zo dat de best gekleurde zwartmasker man en pop die ik in jaren heb gezien, gekweekt zijn door zwartmasker poppen te paren aan normaal grijze/zwartmasker verervende mannen.

Om deze „split” mannen te kweken kan men het beste de normalen zorgvuldig selecteren, zodat alleen vogels worden gebruikt, waarvan de kleur helemaal helder en zuiver is. Bij de mannen moet men er speciaal op letten dat ze goede wangvlekken hebben, duidelijke borststrepen en een goede volle flanktekening. Als de normaal grijze man deze eigenschappen heeft is hij een ideale partner voor de zwartmasker pop. Uit deze paring zullen alle poppen normaal grijs van kleur zijn, evenals de mannen, maar deze laatsten hebben in hun genetische samenstelling de gewenste zwartmasker-faktor verborgen. Als de paring nu omgedraaid wordt, d.w.z. zwartmasker mannen aan geselecteerde normaal grijze poppen, dan zullen er alleen maar zwartmasker poppen en normaal grijze/zwartmaskerverervende mannen geboren worden. Gezien de geslachtsgebonden aard van de zwartmaskermutatie is deze laatste paring niet altijd zo eenvoudig, omdat het moeilijker is mannen dan poppen te krijgen. Desalniettemin is het een feit, dat als de gelegenheid zich voordoet de resultaten uitstekend zijn.

Ik ben er van overtuigd dat het erg belangrijk is,

dat de zwartmasker zebravinken die voor de kruising worden gebruikt geselecteerd zijn op hun tekening en de zuiverheid van hun witte grondkleur. Als dit niet onophoudelijk wordt gedaan is het moeilijk om veel vooruitgang te maken in de algehele kleurzuiverheid. Sommige kwekers die ik ken, hebben bruine zebravinken gebruikt om te kruisen, maar de paar keer dat ik dit probeerde en deze kleur gebruikte om met mijn maskers te kruisen was de kleur bij de eventueel geboren masker jongen wat betreft het wit niet erg helder. Het ziet er altijd naar uit alsof de lichtbruine kleur door de witte heen blijft schijnen, zodat de lichtbruine soort van de masker zebravink minder zuiver van kleur is dan de gewone grijze.

Ik heb ook geprobeerd om de dominant crème mutatie te gebruiken, maar het samenbrengen van twee zwakke kleuren, omdat de zwartmasker zonder twijfel een zwakke kleur heeft, zullen er geen vogels met een duidelijke tekening geboren worden.

Ik heb echter enkele jongen gezien van een zwartmasker man met een dominant zilveren pop die erg goed bruikbaar waren, maar in dit geval waren alleen de jonge poppen zwartmaskers en die hebben van nature al niet zo'n duidelijke tekening. De zilveren en normalen die uit deze combinatie voortkwamen hadden allemaal gedeeltelijk zwartmasker eigenschappen, maar tengevolge van gebrek aan ruimte was ik niet in staat om met dit experiment door te gaan.

Als er een liefhebber is, die van plan is om met de kweek van deze zwartmasker zebravinken te beginnen zou ik willen voorstellen dat hij tenminste een paartje aanschafft, die in het eerste seizoen gepaard worden aan normaal grijzen, die niet aan elkaar verwant zijn. In het volgende seizoen kunnen enkele zwartmasker poppen die uit deze kweek zijn voortgekomen gepaard worden aan de „split” mannen.

Een overschot van „split” mannen kan gepaard worden aan andere niet-verwante normaal grijze poppen en op deze manier zal een aantal lichtelijk verwante zwartmasker poppen worden geboren. Deze vogels zullen uitstekende partners zijn voor de zwartmasker mannen, die uit de andere paringen zijn voortgekomen. Als de kweker eenmaal over voldoende zwartmasker zebravinken beschikt, kan met een selectie voor de verdere paring worden begonnen en normaal grijzen kunnen in de kweek worden opgenomen om zo de algehele kwaliteit te versterken en verbeteren.

Standaard:

Zwartmasker (man)

Wangvlek: oranjebruin, zo diep mogelijk van kleur.

Flanktekening: kastanjebruin, regelmatig witte, ronde stippen.

Oogstreep: Diepzwart, lopende vanaf onderkant oog langs de scheiding wangvlek, tot onderzijde wangvlek. Moet scherp zijn.

Snavel: Koraal rood.

Ogen: Donker, een lichtere kleur is toegestaan.

Borsttekening: Minimaal 3 mm. Maximaal 4 mm. regelmatig lopend over de gehele breedte van de borst. Donkergrijs tot zwart, de zebravinktekening daarboven is van zeer zwak tot afwezig.

Staart: De bovenste staartpennen regelmatig geblokt donkergrijs tot zwart-wit met aan het uiterste puntje van de bovenste staartpennen een wit blok. De iets langere onderste staartpennen zijn wit.

Poten: oranje-rood.

Algemene lichaamskleur: kop, nek, rug en vleugels roomkleurig. Borst en buik zuiver wit.

Zwartmasker (pop)

Snavel: iets lichter dan bij de man.

Wangvlek, flanktekening en borsttekening. Ontbreken.

Algemene lichaamskleur: Borst en buik geheel wit.

Kop, nek, rug en vleugeldek. Roomkleurig.

Oogstreep: Diepzwart, Grijs-zwarte koptekening is fout.

Ogen: als bij de man

Poten: als bij de man

Staart: als bij de man.

vervolg van pag. 563

den met verwante soorten en vrijwel alle andere vinkensoorten, maar nooit met soortgenoten, tenminste als er ook vrouwtjes bij zijn. Een aantal mannen leven echter vreedzaam samen. Hoewel het van meerdere zijde opgegeven wordt dat de mannetjes een zacht liedje ten beste geven, heb ik ze zelf nooit horen zingen, maar alleen zachte sjiirpgeluiden opgevangen. Dit staat wel sterk in tegenstelling met de Indigovink, die zich vooral 's avonds en 's nachts gedurig en krachtig laat horen.

De engelse naam luidt Rainbow Bunting, de franse Pape de Leclancher, de duitse Orangeblaufink.

Regenboogvinken moeten alleen door liefhebbers gehouden worden, die bereid zijn veel moeite en zorg op zich te nemen en extra kosten aan de inrichting van de volière te besteden. Er is dan geen enkele reden waarom deze vogels ook niet zelf tot broeden zouden overgaan; men moet er dan op rekenen dat ze hun jongen uitsluitend met levend voedsel grootbrengen.

A. Rutgers

Inhoudsopgave 1969

A.	biz.
Aanpassing aan de tijd	38
Adelaide rosella	113*
Agapornis fischeri	103
Agapornis personata	245*
Agapornis roseicollis	308*
Agapornis pullaria	359*
Amazona papegaai	307*
Amerikaanse grasvinken	461-547
Ara's	356*-509*
Arend-wil	378
Ariel-toekan	410*
Australische parkieten	
— mijn ervaringen bij het kopen van —	82

B.	
Baardmannetjes	443
Baardmannetjes van het Naardermeer	18
Baardvogels	70*
Bandvinken	295-296*
Baraband parkiet	265*
Bestaarden witkopnon x Japanse meeuw	107
Bastaardkweek putter x goudvink	173*
Bastaardkweek goudvink x kanarie	457*
Belangstelling	270
Blauwe vliegenvanger	26*
Blauwoodwergpapegaai	361
Boliviaanse kuikardinalen	57-154
Bonte boertjes — kweekresultaten —	200*
Boomvalken	438
Bosijsvogels	112*
Braziliaanse dwergrel	513
Brillenvogeltjes	254-316*
Bruine kernbijters	79
Bruine lijster	208

Boekennieuws

Vogel-Kosmos-kalender 1969	18
Vogelvolk im Garten	31
Die Wildgänze Nordeurasien	75
Moderne duiventelt	102
Exotische vogels in kleuren	198
Der Feldsperling	228
Vogelleben im Jahreslauf	228
Das Photographieren von Wild und Vögeln	228
Artis dieren encyclopedie	277
Encyclopedie voor de vogelliefhebber	321
Meisenlied im Schnee	321
Kolkraai	330
Hühnervogel	330
Der Raufusskauz	343
Weilensittiche — mein Hobby —	343
So hilft man den Vögeln	375
Veerwild in Nederland en België	390
Die Unzertrennlichen	396
De Wereld van de vogels	396
Tauben	465
Vogel allerorten	465
Vogelzug	491
Vogels van Nieuw Guinea	491

C.	
Casaca-eenden	255
Ceresamedine	68*
Ceylon-honingvogel — kent U de Mal-Suttika? —	36
Coccidiosis en Salmonellosis	394
Curaçao-parkiet	63

D.	
Dierenpark Wassenaar	
— Nieuws uit —	81-153-203-323
Dominikaan kardinaal	288*
Driekleurigglanspreeuw	176*

E.	biz.
Elegantparkiet	161*

F.	
Fotograferen van vogels	451
Fuut	272*

G.	
Gebreksziekten	490
Geelbuikgors	30
Geelbuiktroepiaal	548*
Geelgors	53*
Geelwenkbrauw buulbuul	302
Goudtangars's	9
Goudvink	249
Goudvoorhoofdvladvogel	352*
Groene tijgervink	405*
Groenvoer in de winter	496*
Grote Cubavink — kweekervaringen —	56
Grote lijster — tamme —	119

Grasparkieten

Een ogenblikje	28-120
Enkele aspecten van de voeding van grasparkieten	122
Spredipoten bij grasparkieten	170-299-300
Grasparkieten	412*-450*-512*-545*

H.	
Hoatzin	535
Honduras kalkoen	220
Honinggidzen	160
Honing- of nektarvogels	116*

I.	
Indische kroonmees	64*
Indische nimmerzat	311

J.	
Japanse blauwe vliegenvanger	170
Japanse nachtegaal	219
Javaanse koolmees	344*
Jendaya parkieten	207*

K.	
Karekiet	199
Kea	231
Keep	460*
Keep — als huisgenoot —	227
Kerkuil	230-404*
Kildeerplevier	418
Kiwi	297
Kraanvogelkout	260*
Kroonduif	77*

Kleurkanaries

Kleurkanarie-vererving	12-60-106-214-324-348-492-558
Nuttige wenken voor de kanariekeek	74-226-252-318-374-413-445-487
De (oranje)bruine kanarie	5*
Een praatje rond de kwekerij	23
Het fenomeen — INO —	34-55-127
Oranje-rood isabel schimmel	104*
Bruine kanarie	152*
Zilverisabel	209
Zilverbruine kanarie	312*
(Goud)groene kanarie	363*
Ervaringskrabbels	368*
Haken en ogen	463*
Waar Abram het „rood“ haalde	505*
Kanariepokken	84-118
Ziekten bij kanaries	178-314

	biz.
Postuurkanaries	
Engelse postuurkanaries	58-162-197*-301-454
Postuurkanaries in opmars?	246
Frise kanaries	256*
Gloster kanaries	345-396-455*-503

Zangkanaries	
Het kweken van Harzer zangkanaries	156-202-262-310-358-439-446
Waterslagers	211

L.	
Lezers schrijven	
biomix	10
ziekten bij vogels	66
analyses vogelzaden	250
herkennen split-gale roodrugparkieten	251
kruisingen	298
bastaardkweek	355
blauwvleugel dwergpegegaaitjes	408

M.	
Meelwormenteelt	159
Meibis-astriide	452*
Mexicaanse sijs	273
Morinelplevier	495
Mozambiquesijs	556*
Muisparkiet	76*

N.	
Notenkraker	22
Nijlgans	201

O.	
Olijfruglijster	278
Onkruidzaden	21*-69*-117*-168*-213*-261*-309*-357*-401*-453*-553*
Ooievaars	347
Oranjebuik vliegenvanger	168*
Oranjekeelzanger	151
Oranjewavers	101*

P.	
Pagodespreeuw	149*
Paradijsparkiet	37
Paradijswidia's	177*
Parelastrilde	538
Parelihoenders	365*
Pauwenpraatje	304*
Pennant rosella	533*
Pracht rosella	389*
Putter — een oude —	59

R.	
Raaf	466
Regenboogvink	111-563*
Rietgors	128*
Rijstvogels — kweekervaringen —	217*
Ringmus — kent U de burung geredja? —	7
Rode ibissen	400*
Rode kardinalen	155
Roodborst	360*
Roodoorbuulbuul	106
Roodoorbuulbuul — vragen over de —	15
Roodvogels — een week met —	222
Rotshanen	549*
Rotsmussen	167
Roultrol	582*

S.	
Safranvink	415
Safranvink — kweekervaringen —	56*

	biz.
Samenwerking	402
Scharrelaar	88
Schoenbekooievaar	210
Sijs	488*
Speciaalclubs	515
Sperling dwergpegegaaitje	224*
Sporenkiviet	229
Spreeuw	416*
Staartmees	551
Staartmees — niet alledaagse waarnemingen bij —	114
Steenarend — tamme —	322

T.	
Talpacotiduijfe	409*
Tamboerjinduijfe	504*
Tentoonstelling	
— Internationale en bondskampioen —	130
Tentoonstellingen — prijzenverdeling —	278
Toerako	511*
Torenvalk	376
Torenvalk	
— hij hangt weer „biddend“ boven het veld —	6
Tragopanen	32*
Treurdief	204

U.	
Uitspringertjes	180

V.	
Valkparkieten	485*
Valkparkiet — de witte —	8*
Vaponastris	154
Veelkleurenparkiet	437*
Virginische boomkwartel	448*
Visdief	212*
Vogelleven in de winterduinen	158
Vogels houden	205-258
Vogels in de stad	386
Voorzichtig bij verwarming vogelhokken	221
Vraagprogramma	422
Vreemde vogels in een vreemde wereld	306

W.	
Wales — voor de kust van —	124*-164*
Waterral	263*
Waterspreeuw	370
Watervogels in de stad	442
Wevers	216*
Wildzangliedhebbers opgelet	163
Wildzang — gasten in mijn tuintje —	554
Witkopnon	20*
Witkoptapuit	26*
Witnek picathartes	181
Witte kwikstaart	17*
Witvleugel troepiaal	266*
Witwang dwergooruilen	248*
Wulp	150
Wulp — rustig temidden van kanongebuider —	105

Z.	
Zebravinken	392*-440*-498-565
Zilvermeeuw	157
Zingen en ademen van onze vogels	538
Zwartbekjes	351
Zwarte zwanen	172*
Zwartkopnonnen	499*
Zwartkop timalie	320
Zwartmasker roodbekwever	341

* is met kleurplaat

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

In Memoriam

C. v. d. Nieuwenhof
J. Vuttink
J. J. Bos
E. de Jager
J. H. Beuzekom
W. J. Orsel
H. Kalkman
J. Hut
G. Alewijn
J. C. van Zuylen
A. Voois
J. Thomassen

In leven lid van de afdeling:

Veghel 2
Aalten
Boskoop
Rhenen
Oud Beijerland
Nijverdal
Gouderak
Marum
Made 2
Zevenhuizen
Loosduinen I
Arnhem

Onschadelijk Insectenbestrijdingsmiddel

Pyreline

Vloeibaar of in poedervorm

Pyreline doodt vlooien, luizen enz.

Pyreline irriteert of prikkelt de huid niet

Gratis folder!

GECO-Labor Venlo tel. 04700 - 2 02 13

Als nieuwe afdeling kunnen wij aan U voorstellen:

Deurningen
Breukelen
Heerjansdam
Swifterbant

Aanvulling Tentoonstellingsagenda

Plaats	Datum	Zaal	Soort T.T.
Schagen	11 t/m 14 dec.	de Rode Leeuw	onderlinge
Roden	12 t/m 14 dec.	Café Scheepstra	district
T.T. secr.: B. Holt, Koerskamp 1, Roden			
Roosendaal 3	19 t/m 21 dec.	Zeelandia	Roosendaalse
Arnhem	28 t/m 30 nov.	K.A.B. Gebouw	Kampioen
Schimmert	13 t/m 14 dec.	Habela	onderlinge
Swifterbant	9 t/m 11 jan. '70	de Kombuis	onderlinge
Enter	5 t/m 6 dec.	de Adelaar	onderlinge
Domburg	10 t/m 13 dec.	C.J.V. Gebouw, Oostkapelle	districts
T.T. secr.: J. Passenier, Oude Domburgseweg 4			
Kruisland	29 t/m 30 nov.	Bejaardensociëteit	onderlinge
Wagenberg	13 t/m 14 dec.	Café Nicotinie	onderlinge
Neede	11 t/m 14 dec.	Café-Restaurant Meyers	districts
T.T. secr.: J. Floors, Bonkertskamp 20 Neede			
Lemmer	10 t/m 13 dec.	Dorpshuis	districts
T.T. secr.: W. v. Driel, Jac de Rookstraat 32 Lemmer			
Huissen	9 t/m 11 jan. '70	Café-Restaurant Nieuwe Diep	streek.
Gouda	26 t/m 29 nov.	Cantine Openb. Werken (Nieuwe Haven)	onderlinge
Hoogeveen 1	18 t/m 20 dec.	Ruyne	onderlinge
Emmen 1	22 t/m 27 dec.	Theater „De Muzeval“	nationaal
T.T. secr.: R. v. Klinken, Beusingecamp 12 Emmen			
JANUARI			
Eindhoven 1	1 t/m 4	B.L.O. school, Don Boscostr. 2	nationaal
T. T. secr.: M. v.d. Donk, Covelakker 25, Eindhoven.			
Herwijnen	2 t/m 3	Dorpshuis	onderlinge
Apeldoorn 1	2 t/m 4		"
Alphen a/d Rijn	7 t/m 10	Wijkgebouw Beithel	streek
Katwijk	7 t/m 10	Oranjezaal	onderlinge
Dussen	8 t/m 10	Dorpshuis	"
Groningen 2	8 t/m 10	Ons Belang	nationaal
T. T. secr.: T. W. Sikkema, Rembr. van Rijnstraat 117, Groningen.			
Oosterbeek	8 t/m 10	Concertzaal de Kring	onderlinge
Ouderkerk a/d Amstel	8 t/m 10	Het gezellenhuis	streek
Oude Pekela	8 t/m 10	Hotel Gemeente Wapen	onderlinge
Puttershoek	8 t/m 10	Generalemeerde Jeugdgeb.	"
Bussum	8 t/m 11	Harmonie	"
Aalst Gld.	9 t/m 10	Het Dorpshuis	"
Arnhem	9 t/m 10	de Arne	nationaal
T. T. secr.: Joh. van Belzen, Oude Havenstraat 23, Arnhem.			
Huissen	9 t/m 11	De Harmonie	streek
Sas van Gent	9 t/m 11	Oude Brug	onderlinge
Wassenaar	9 t/m 11	Jeroenhuis	"
Lisse	10 t/m 11	R.K. Jeugdgebouw St. Jozef, Hillegom	"
Zaanslag	16 t/m 17	Het Wapen van Zeeland	"
Den Haag 1	16 t/m 18	Houtruithallen	"
Tilburg 5	16 t/m 18	Café Hoogardie Gasthuisring	"
FEBRUARI			
Tilburg 2	20 t/m 22	Boulevard Café, Noordstr. 49	"
RECTIFICATIE			
Enter	5 t/m 6 dec.	Zaal „Adelaar“	onderlinge
Woudrichem	12 t/m 13 dec.	Schoolgeb. H. de Grootstraat	onderlinge

WILDZANG

Op 10 oktober jl., hebben wij aan de secretariaten van de afdelingen, een schrijven doen toekomen met betrekking tot de wildzang. Zoals u wellicht dan ook wel zult weten is bij arrest van de Hoge Raad bepaald, dat in een volière gekweekte goudvinken in het vervolg als pluimvee dienen te worden beschouwd. Pluimvee, zoals dat in de grote Van Dale wordt omschreven: Het tamme gevogelte dat men tot zijn nut of uit liefhebberij houdt.

Inmiddels zijn wij in het bezit gesteld van bedoeld arrest. Het zou ons te ver voeren de volledige redaktie daarvan hier weer te geven. Met het arrest in de hand, willen wij echter wel wijzen op de volgende punten.

Zelfgekweekte vogels welke behoren tot één der in Europa in het wild levende soorten die nimmer de vrijheid hebben gekend, doch steeds in 's mensen omgeving hebben geleefd en van de verzorging door de mens afhankelijk zijn geweest worden door bedoeld arrest beschouwd als pluimvee.

Aangezien voor zover ons bekend er geen beperkingen zijn op het vervoer of exposeren van pluimvee, kunnen de wildzangliefhebbers hiermede rekening houden.

Men wordt geadviseerd eigen kweekvogels te ringen met de vaste voetring zodat des te gemakkelijker kan worden aangetoond dat het inderdaad eigen kweekvogels betreft.

Wij adviseren tevens beslist geen vogels te exposeren, te houden, te vervoeren etc., waarvan gemakkelijk kan worden aangetoond dat zij NIET zelf zijn gekweekt.

Wij hopen dat wij én met eerdergenoemd schrijven én met het bovenstaande de wildzangliefhebbers tijdig en voldoende hebben geïnformeerd. Wij hopen tevens dat op onze tentoon-

stellingen de wildzangvogels in ruime mate aanwezig mogen zijn, zodat althans daár de mens er nog van kan genieten.

Redaktie

WERELDKAMPIOENSCHAPPEN COM PORTUGAL 1970

Inzenders voor deze wereldkampioenschappen kunnen inschrijfformulieren aanvragen aan het bondsbureau.

De formulieren dienen uiterlijk 2 januari 1970 terug te zijn op het bondsbureau onder gelijktijdige betaling van het verschuldigde bedrag. Inschrijfgeld drie gulden per vogel.

Katalogus drie gulden en vijftig cent.

De vogels worden op kosten van de bond collectief per vliegtuig vervoerd naar Lissabon. Op vrijdag 23 januari 1970, tussen 16.00 en 20.00 uur, dienen de vogels te worden gebracht op het adres:

CAFE H. VAN OOSTELBOS,
CAPUCIJNENSTRAAT 135, TILBURG

Indien mogelijk kunnen de vogels op hetzelfde adres worden afgehaald op maandag 9 februari 1970. Aangezien de tentoonstelling eerst sluit op zondag 8 februari om 24.00 uur, is het niet zeker dat het vliegtuig, vertrekkend maandagmorgen om 6.00 uur, gehaald kan worden. U kunt echter, alvorens naar Tilburg te komen, eerst telefonisch contact opnemen met het bondsbureau 01640 - 50 07.

Gezien de grote kosten verbonden aan het vervoer en het convooyeren van de vogels is het mede te nemen aantal vogels niet onbeperkt.

Zij die het eerst inschrijven aan voor. Indien u wacht tot het laatst is de kans zeker aanwezig dat wij u moeten teleurstellen.

Engelse Kanaries, regstrechte import uit Engeland, van de beste kwekers: aldaar, Yorkshires, Glosters, Norwich, Borders, Lizards, Frisè, enz. Ook Engelse Vogelboeken over Kanaries en Parkieten, met vele foto's. Engelse Standaard, Kweken, Verzorgen, Tentoonstellen, enz. Onmisbaar voor alle liefhebbers van Engelse Kanaries en Parkieten. Koop een boek en verzekert u zich van succes! Kleurkanaries in vele kleuren. Mannen en ook losse Poppen, Zangkanaries, o.a. Waterslagers, Seiferts, Harzers, enz., ook Putter Kanaries en wilde Argentijnse Kanaries, prima om te kruisen! Tamme jonge Papegaaien, o.a. Grijs roodstaart, Amazone, Kakatoes, prachtig gekleurde Lories, enz. Leuke tamme Aapjes, in diverse soorten, ook Eekhoortjes, Hamsters, Marmotjes, Kleurmuizen, Chinese Hamsters, Lemmings, Woestijn Springmuizen, Langhaar Cavia's, enz. Nu of binnenkort weer leverbaar: Troupialen, Gasiën, Tangaras, Parkieten, Kardinalen, Duijjes, Kwartels, en vele andere soorten, ook Australische

Prachtvinken en Australische Parkieten, Japanse Nachtegalen, Goudvoorhoofd Bladvogels, Zilveroor Nachtegalen, Dayalijsters, Baardvogels, Blauwvleugel Nachtegalen, Damalijsters, Jerdons Bladvogels, Pagoda Merels, Bulbuls, Schamaliesters, Hardwicks Bladvogels, en andere zeldzame soorten uit Azië, o.a. prachtig gekleurde Vliegenvangers, Witkoplijsters, Drongoes, Pittas, Trogons, Boonklevers, Brillvogels, Zonnevogels, enz. En uit Afrika: Granaat-astriïdes, Melba astriïdes, Elfen astriïdes, Rode en Groene Druppel astriïdes, Reichenow astriïdes, enz., enz. Verder grote sortering in Kooien, Zaden, Vogelboeken, en alle andere benodigdheden voor uw liefhebberij. Wij verzenden door het gehele land onder rembours Vracht en verpakking voor rekening koper, per expresse. **AVIMEX, Import-Export, Violettenstraat 8 (bij de Westerstraat), Amsterdam Centrum, telefoon (020) 23 93 87.** Wij nemen ook vogels in ruil. Geopend elke dag van 9-6 uur. Zondags gesloten.

Langhout's VIMIGRIT voorkomt slechte rui - legnood en stokrui

Postbus 23 Oegstgeest

^a **WIMOKRACHT**

^b **MOULIN MOUETTE**
(Gemengd vogelgrit)

^c **DOHYFRAL W.M.**
Extra voor siervogels

**geven uw vogels een snelle rui
en een prima conditie
voor de tentoonstellingen**

DIT ZIJN NATUURLIJK
TOPPRODUKTEN
VAN:

DE WITTE MOLEN

MEEUWEN N.BR. TELEFOONNR. (04165) 433

voor fijnsnaveligen

voor grofsnaveligen

natuurgetrouw

VOGELHANDEL REIN v. d. VEEN GOOR

Gordelgrasvinken	35,— ppr
Diamantvinken	50,— ppr
Bandvinken	5,— ppr
Roodkopgouldamadines	65,— ppr
Driekleurnonnen	6,50 ppr
Zwartkopnonnen	7,— ppr
Abb. Geelbuikastrilde	14,50 ppr
Ceresastrilde	35,— ppr
Rode Druppelastrilde	65,— ppr
Binzenastrilde	35,— ppr
Spitsstaartamadines	35,— ppr
Diamantduifjes	20,— ppr
St. Helenafazantjes	15,— ppr
Edelzangers	9,— ppr
Mozambiquezangers	9,— ppr
Japanse Meeuwjes	6,— ppr
Rijstvogels	7,— ppr
Dwergkwartels	11,— ppr
Zilverkwartels	25,— ppr
Tamme papegaai	155,— pst
Grasparkieten	6,— ppr
Lutino's	10,— ppr
Mulsparkieten	30,— ppr
Roodrug parkieten	60,— ppr
Bourke parkieten	60,— ppr
Bruinoor parkieten	60,— ppr
Turquoise	60,— ppr
Agapornis Fischeri	47,50 ppr
Agapornis Taranta	32,50 ppr
Bichenowsastrilde	50,— ppr
Napoleons	4,— ppr
Grote Blauwfaazant	8,50 ppr
Baardvogeltjes	22,50 ppr
Jap. kwartels	16,— ppr
Muskaatvinken	5,50 ppr
Indigovink	16,— pst
Goudbuikjes	9,— ppr
Groene druppel astrilde	75,— ppr
Zwartmaskerduifjes	17,50 ppr
Staalvlektduifjes	17,50 ppr
Roodkruifkardinalen	20,— pst
Rode Kardinalen	25,— pst
Tijgervinkjes	6,— ppr
Dominikaanse Wida's	14,— ppr
Witte Japanse kwartels	20,— ppr
Splendid parkieten	150,— ppr
Rosella's	175,— ppr
Granaatsaaijden	70,— ppr
Purpergranaat	75,— ppr
Strepenpaapjes	20,— ppr
Alario vinken	35,— ppr
Grote saffraanvinken	17,50 pst
Ind. nonpareils	20,— ppr
Mexicaanse Nonpareils	50,— ppr
Oranje Wevers	9,— ppr
Geelstuitedelzangers	11,— pst
Dottergele Wevers	9,— ppr
Agapornis Personata	50,— ppr
div. soorten kanaries, mannen, vanaf	12,50 pst
poppen, vanaf	5,— pst
Groene Tijgervinkjes	27,50 ppr
Zilverdiamantduifjes + split	40,— ppr
Citroenwevers	9,— ppr
Deense bonte parkieten	9,— ppr
Albino parkieten	10,— ppr
Schlegel Druppel astrildes	100,— ppr
Marmosetaapjes	50,— pst

1—1 Oranjewevers, 1—1 Citroenwevers,
1—1 Goudbuikjes, 1—1 Napoleonetjes samen 25,—

's Maandags gesloten, 's Zondags van 9—2 u. geopend.

Verzendingsen onder rembours.
minimum orders f 15,—

GROTESTRAAT 69
TEL. (06470) 2623

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen.
Tweede, herziene en vergrote uitgave. Privé editie.
Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco
na overmaking van f 31,50 per postwissel of giro aan:
Dr. H. D. Groen, Rijkstr. weg 252, Haren (Gr.) Giro 833045

NU OF NOOIT!

Een eigen Sportbroedmachientje.
Vanaf f 85,— voor 100 Kwartel-eieren of 48 Kippe-
eieren. Capaciteit van 80, 100, 150, 200 eieren enz.
met eierenkeerapparaat voor 50 eieren vanaf f 175,—.
Folders met afbeelding op aanvraag.

A. M. KOKKE

Bredeweg 30 — Groesbeek — Telefoon 08891 - 16 32

NU OOK IN NEDERLAND

De automatische VOMO MOTORBROEDMACHINE, met
keer-inrichting. Verder leveren wij: ELSTEIN INFRA-
ROOD DONKERSTRALERS, de beste elektrische ver-
warming. Thermostaten. Verwarmde drinkbakken. Broed-
machine-onderdelen. Lichtschakelklokken enz. VRAAG
GRATIS FOTO-PRIJSBLAD.

Handelsonderneming I. v. WERKHOVEN

Hildebrandstraat 38, DEN HAAG. Tel. 070 - 90 75 68

DE GOUDSE VOGELVRIENDEN VOGELSHOW

Bezoek onze show welke gehouden wordt op 26, 27,
28 en 29 november in de kantine van Openbare Werken
aan de Nieuwe Haven 45 te Gouda (achter de brand-
weerkazerne).

Openingsdagen wo., do., vr. van 20.00 tot 22.30 uur,
za. van 10.00 tot 18.00 uur.

GROTE VERKOOP AFDELING

VOGELNETTEN, weer leverbaar de BEROEMDE ORIGI-
NELE JAPANESE VOGELNETTEN hoog 2,10 m, lang 3 m
f 18,75 franco; 4,5 m f 22,50 franco; 6 m f 25,— franco;
9 m f 30,— franco. BELGISCHE SLAGNETTEN 4 x 2 m
f 21,— franco; 10 x 2 m f 38,— franco; 20 x 2 m f 55,—
franco. DE BEROEMDE DIVOZA VOGELVANGER met
verstelbare inloopsluizen, kan doorlopend vangen tot
100 stuks, f 52,50 franco, 2 stuks f 97,50. DOORLOOP-
VANGKOOIEN voor het vangen van katten, ratten,
bunzings, konijnen, enz. VANGT FEILLOOS, f 35,—
franco, 3 stuks f 100,—. WEZELVALLEN, gevaarloos
voor vogels, vangt ook ratten en muizen, 5 stuks f 47,50
franco, 10 stuks f 85,—. KONIJNEN VANGNETTEN,
vangen geweldig, 20 m lang f 44,80 franco. FAZANTEN-
NETTEN voor afdekken van fazantenrennen, 10 m breed.

Schrijf of bel: DIVOZA, Bosweg 18-19, LEEK, tel. 05945 -
21.45.

Zaaijzaden

voor vogelkruiden (o.a. voor groenvoerkweek)

- 1 zakje Vogelmuur
- 1 zakje Weegbree
- 1 zakje Veldzuring
- 1 zakje Perzikkruid
- 1 zakje Herderstaasje

compleet met

5 zaaischaaltjes,

totaal f 3,50

Onze aanbieding voor Vogelmuurzaad blijft ge-
handhaafd:

- 1 zakje voor f 1,25
- 3 zakjes voor f 3,—
- 10 zakjes voor f 8,50
- 100 zakjes voor f 75,— (verenigingen!)

Franco toezending volgt na: overschrijving op
girorekening 1169227 t.n.v. H. Boel, Frisostr. 68 I,
Sneek of schriftelijke bestelling met ingesloten
postzegels.

"ANIMALI"

Internationaal Vogel- en Apenpark

Postbus 291 - EINDHOVEN

Tel. (040) 13738 - Giro: 1069257

Algemene Bank Nederland n.v.

Hiermede bieden wij U vrijblijvend aan (verzending niet franco, verpakking / 1,50, minimum-orders / 15,-, levende aankomst gegarandeerd):

Jonge Gele Kanaries, mannen	13,- p st
bij 10 stuks	12,- p st
Jonge Gele Kanaries, poppen	5,50 p st
bij 10 stuks	5,- p st

Vanaf eind oktober aan te bieden:

Intensief Rode Kanaries

mannen en poppen	25,- p st
Zalmrode Kanaries mannen en poppen	22,50 p st
Isabelrode Kanaries mannen en poppen	22,50 p st
Agatrode Kanaries mannen en poppen	22,50 p st
Bruinrode Kanaries mannen en poppen	22,50 p st
Extra dieprode Kanaries	

mannen en poppen	30,- p st
Ivoor Kanaries mannen en poppen	30,- p st
Pastel Kanaries mannen en poppen	30,- p st
Witte Kanaries, mannen	17,- p st
Witte Kanaries, poppen	12,50 p st

Bastaard Putters, goede zangers	22,50 p st
Napoleonnetjes 4,- p p bij 10 paar	3,50 p p
Tigervinken 6,- p p bij 10 paar	5,- p p

Malabar Fazantjes	
5,- p p bij 10 paar	4,50 p p
Bandvinken 5,- p p bij 10 paar	4,- p p
Zilverbekjes 3,50 p p bij 10 paar	3,- p p
Oranjekaakjes 7,- p p bij 10 paar	6,50 p p
Goudbuikjes 8,50 p p bij 10 paar	8,- p p

Mozambiquevinken	
9,- p p bij 10 paar	8,- p p
Staalvinken 6,50 p p bij 10 paar	6,- p p

Roodbekwevers, op kleur	
8,- p p bij 5 paar	6,- p p
Oranjewevers, op kleur	
12,- p p bij 10 paar	8,- p p

Napoleonwevers, op kleur	
12,- p p bij 10 paar	8,- p p
Dorthegele Wevers, op kleur	
12,- p p bij 10 paar	8,- p p

Grote Textorwevers, op kleur	
15,- p p bij 5 paar	12,50 p p
Paradijs Whida's, op kleur	
15,- p p bij 5 paar	12,50 p p

Dominicaner Whida's, op kleur	
14,- p p bij 5 paar	11,- p p
Goudmussen 7,- p p bij 10 paar	6,- p p

Grijze Rijstvogels	
7,- p p bij 10 paar	6,- p p
Halsband Ammervinken	17,50 p st

Indigo Vinken	
Mexikaanse Nonpareils	
Rode Kardinalen	
Japanse Nachtegale	

Japanse Meeuwjes	
9,- p p bij 10 paar	8,- p p
Zebravinken, grijze	
7,- p p bij 10 paar	6,- p p

Zebra-vinken, beige/bruine	
bij 10 paar	8,- p p
Zebravinken, masker	
14,- p p bij 10 paar	12,- p p

Roodkop Gould Amadines	80,- p p
Roodkop Kardinalen	16,50 p st
Gordel Grasvinken	40,- p p
Cores Amadines en Binzen Astrilden	35,- p p
Diamant Vinken	55,- p p
Spitsstaart Amadines	35,- p p

Goudvoorhoofd Bladvogel (Chloropsis aurifrons)	
prima zanger	40,- p st
Kala Bulbul en Witoor Bulbul	15,- p st
Roodoor Bulbul	16,50 p st
Brillenvogeltjes	25,- p p
Afrikaanse Groenpreeuw	18,- p st
Soldaten Speeuw	25,- p st
Oever Mayna	15,- p st
Shama Lijster	50,- p st
Shama Lijster, op volle zang	60,- p st
Witkuij Gaai (uit buitenvolière)	

en Witkeel Gaai	40,- p st
Geelnavel Kitta	85,- p st
Fairy Bluebird (Irena Puella)	100,- p st
Zwartblauwe Gaai	200,- p st
Groene Jachtekster	200,- p st
Mexikaanse Langstaart Gaai	200,- p st
Grote Gele Tropicale	125,- p st
Witwang Touraco	200,- p st
Grote Geelborst Toekan	600,- p st
Carolina Duiven	70,- p p
Senegal Duiven	30,- p p
Australische Kuifduiven	80,- p p
Australische Bronsvleugelduiven	130,- p p
Ala Blanca Duiven, zeer zeldzaam	150,- p p
Zwart Maskerduiven	17,50 p p
Diamant Duifjes	18,- p p
ZilverDiamant Duifjes	60,- p p
Grasparkieten	6,50 p p
Albino, Lutino en Deense Bonte	12,- p p
Violet Parkieten	18,- p p
Agapornis Roseicollis	35,- p p
Agapornis Taranta	40,- p p
Tovi Parkieten	50,- p p
Tui Parkieten	60,- p p
Muis Parkieten	35,- p p
Roodkop Parkieten	80,- p p
St. Thomas Parkieten	50,- p p
Yendaya Parkieten	120,- p p
Vuurvleugel Parkieten	60,- p p
Nandaya Parkieten	70,- p p
Sperling Dwerg Papegaaien	35,- p p
Halsband Parkieten	25,- p p
Grote Alexander Parkieten	100,- p p
Pruimekop Parkieten	40,- p p
Bourks Parkieten	75,- p p
Roodrug Parkieten	75,- p p
Turquoise Parkieten	90,- p p
Valk Parkieten	37,50 p p
Bonte Boertjes (Dwerg papegaaien)	14,50 p st
Pennant Parkiet, man	prijs op aanvraag
Blaskop Rosella, Elegant Parkiet	
Splendid Parkiet	prijs op aanvraag
Malabar Parkieten	160,- p p
Geelmantel Lorri	275,- p p
Purpernek Lorri	400,- p p
Rodere Lorri	400,- p p
Grijze Roodstaart Papegaai	150,- p st
met garantie op spreken bij 3 stuks	140,- p st
Grijze Roodstaart Papegaai, handtam	180,- p st
met garantie op spreken	
Blauwvoorhoofd Amazone	135,- p st
Geelvoorhoofd Amazone	135,- p st
Dubbele Geelkop Amazone (Mexico)	150,- p st
Roodkop Amazones	wachtende
Kleine Oranjekuij Kakatoe	175,- p st
Middel Oranjekuij Kakatoe	200,- p st
Molukken Kakatoe	400,- p st
Middel Geelkuij Kakatoe	200,- p st
Grote Geelkuij Kakatoe	400,- p st
Grote Witkuij Kakatoe	350,- p st
Edelpapegaaien, mannen (groen)	250,- p st
Edelpapegaaien, poppen (rood)	350,- p st
Geelblauwe Ara's	300,- p st
Rode Geelvleugel Ara	300,- p st
Groenvleugel Ara	250,- p st
Grote Java Beo, sprekend	300,- p st
Middel Beo	75,- p st
Chinese Dwergkwartels	
14,- p p bij 5 paar	12,- p p
Chinese Dwergkwartels, hennen	10,- p st
Rode Boskwartels	
20,- p p bij 5 paar	18,- p p
Witte Japanse Regenkwartels	35,- p p
Zilver Chinese Dwergkwartels	
35,- p p bij 5 paar	30,- p p

Verder kunnen wij U aanbeiden:

Mooie kleine Capucijner Aapjes	150,- p st
Kleine Eekhoornaapjes	95,- p st
Kleine Groene Meerkataapjes	140,- p st
Kleine Rhesusaapjes	175,- p st
Blauwe Pauwen - Gele Goudfazanten - Krusing	
Box x Koningsfazant - Lady Amherst Fazanten -	
Glans Fazanten - Nepal Fazanten - Tenebrosis -	
Horsfield (bruinborst) Fazanten - Kroonkranen -	
Jufferkranen en Sariskranen.	
Smient-, Pijlstaart-, Casarca-, Carolina-eenden -	
Winter- en Zomertalingen - Grote Purperallen -	
Witte en Zwarte Zwanen.	